

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80—

பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி)

*திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: (தொடர்ச்சி) மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் மத்தியிலே பொதுவாகப் பேசப்படுகின்ற இன்னொரு பெரிய குறைபாட்டை இந்த மன்றத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டுவது நலமென்று நான் கருதுகிறேன். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை சாதாரணமாக பொது மக்களாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாலும் தேவைப்படும் போது பார்ப்பதற்கு இயலவில்லை. நான்கூட பலமுறை முயற்சிசெய்து, என்னால் பார்க்க இயலவில்லை. அவரது செயலாளர்களை அண்டிச் சென்று பார்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தாருங்கள் என்று சொன்னால், ஏற்பாடு செய்து தருகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்களே தவிர, அதை நிறைவேற்றித் தருவதில்லை. அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன்.

அடுத்ததாக, தமிழகத்தின் தலை சிறந்த பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பதவியிலே இருந்து கொண்டு நடிக்கச் செல்வதாக பத்திரிகையிலே செய்தியைப் படித்து நான் மிகவும் வேதனைப்பட்டேன். மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த முதல் அமைச்சர் பதவியிலே, பல பொறுப்புகளை அவர் ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே நடிக்கச் சென்று, இன்னொரு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டால், எப்படி இந்தப் பதவியை அவரால் நலமுடன் பாதுகாத்துப் பேண முடியும்? இது எதைப் போலாகும் என்றால், ஓடத்தில் ஒரு காலும், கரையிலே ஒரு காலையும் வைத்துக் கொண்டு நின்றால் எப்படியாகுமோ, அப்படி ஆகிவிடும். இது பெரும் பொறுப்புள்ள பதவி என்ற காரணத்தினால், அன்னார், சினிமா துறைக்கு மீண்டும் செல்லாமல், இந்தப் பதவியிலேயே தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும். அப்படி முடியவில்லை என்றால், தனக்கு இருக்கின்ற முக்கியமான பொறுப்புக்களை தனது அருமைத் தம்பி மார்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்து, அவர்களை ஊக்குவித்தால், நாட்டிலே ஏற்படுகின்ற பல சிக்கல்களை உடனுக்குடன் தீர்த்து வைக்க இயலும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். காரணம், அவர்கள் பக்கத்திலே திறமையான இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள்; அருமையான அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள்; அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்; ஆற்றல் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையிலே இந்தப் பொறுப்புக்களைக் கொடுக்கலாம். அப்படிக்கொடுத்துவிட்டு, அவர்களுக்கு சிறந்த பயிற்சியையும் கொடுக்கலாம். அவர்கள் நல்லமுறையிலே ஆட்சி செய்கிறார்களா என்பதையும் கண்காணித்துக் கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்ய அவர்கள் முன் வர வேண்டும்.

1979 மார்ச் 7]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். இப்போது 8 செயலாளர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது மக்கள் மத்தியிலே குழப்பமாக இருக்கிறது. அவர்களை அமைச்சர்கள் என்று அழைப்பதா, அல்லது செயலாளர்கள் என்று அழைப்பதா என்ற சங்கடம் எல்லாம் இருக்கின்றது. எனவே, அவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் அமைச்சர்கள் என்றே ஆக்கிவிட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடிப்பதற்கு பணம் ரேப் போவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பலர் இதைப்பற்றி என்னிடம் “எப்படி பணம் வாங்காமல் நடிக்க முடியும்?” என்று கேட்கிறார்கள், ஏற்கனவே அவர்கள் பணம் வாங்கிவிட்டிருப்பார்கள் அதனால் இப்போது நடிக்கப் பணம் வாங்கப் போதில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதனால், சிலருக்கு சபலமும், ஆசையும், ஏற்படுகிறது. படத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆசைகள் ஏற்படலாம். ஆனால், எனக்கேகூட இத்தகைய ஆசை ஏற்படுகிறது. என்னிடத்திலே நல்ல கதைகள் கூட இருக்கின்றன. எனவே, முதல்வர் அவர்கள் இலவசமாக நடிப்பதற்கு ஒத்துத் கொள்வார்களா? அதற்கு ஏற்பாடு செய்து தாருங்கள் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இன்னும், சில குறைகளும் இருக்கின்றன. நான் அவைகளைப் பற்றித் துருவித் துருவிப் பேசுவதற்கு போதிய நேரமில்லாத காரணத்தால், கொடுக்கப்பட்டுள்ள நேரத்திற்குள் எனது மாவட்டத்தைப் பற்றி உள்ள குறைபாடுகளை அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

35 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை வரவேண்டுமென்று சொன்னால், ரப்பர் எங்கே அதிகமாக கிடைக்கிறதோ, எங்கே தரமான ரப்பர் கிடைக்கிறதோ, அந்த இடத்திலேதான் இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும். அப்படி எங்கே அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றது என்பதைப் பார்க்கும்பொது, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான் சிறந்த ரப்பர் உயர்தரமான ரப்பர் உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யும்போது, மூலப் பொருள்கள் எங்கே அதிகமாக கிடைக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதியிலே இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 மார்ச் 7]

[முற்பகல் 11-30]

மீனள இலாகாவைப் பொறுத்த அளவில் கிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு—மத்திய அரசு மீனள இலாகாவுக்கு 120 லட்சம் ரூபாய் மீனளத்தைப் பெருக்குவதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படாமல் வங்கியில் போடப்பட்டு வட்டியை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் செயல்பட்டால் மத்திய அரசு தமிழகத்திற்குப் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடும் என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கொடுத்த 120 லட்சம் ரூபாயை விட அதிகமாகச் செலவழித்து அவர்கள் கொடுத்த தொகை போதாது என்று அதிகமாகக் கேட்கவேண்டும்.

160 படகுகளைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 200 படகுகள் ஏற்கனவே அந்த இலாக்காவில் இருக்கிறது. அதை மீன்பிடி தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்காமல் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிலே, என்ன சட்டக் குறுகிக்கீடு இருக்கிறது அல்லது முறைகேடு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே கொடுத்திருக்கலாம், மேலும் அதிகமான படகுகளைக் கட்டியிருக்கலாம், அவ்வாறு கட்டாமல் தடுத்து நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் வேகமாக பணியாற்றக்கூடிய பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால், துறை மந்தமாகச் செயல்படுகிறது. ஏற்கனவே உள்ள படகுகளை யாருக்காவது கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ மீன்களை இதுவரைபிடித்திருக்க முடியும். மீன்பிடிக்க விசைப் படகுகளைக் கொடுத்திருந்தாலும் அவற்றைக் கரை ஓரத்தில் நிறுத்தி செப்பனிட, மேற்பார்வை செய்ய, தேவையான போர்ட் ஜெட்டிகள் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றை விரைவாகக் கட்டி முடிக்க வேண்டும். இந்தியாவில் குஜராத்தில் நீண்ட கடற்கரை கிடையாது, அதிகமான மீனவர்கள் கிடையாது. இருந்தாலும் மீனளத் துறையில் அவர்கள் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான மீன்களைப் பிடிக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் மீனளத் துறையை விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு மீனளத் துறையில் முன்னுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். அதிலே ஏதோ ஒரு தடங்கல் இருக்கிறது. இலாகா அதிகாரிகள் செயல்படுவதை, இலாகா இயங்கும் முறையை முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். படகு கட்டுவதில் கூட குஜராத்தில் தேக்கு மரத்தால் கட்டுகிறார்கள், நாம் ஆயனி மரத்தால் கட்டுகிறோம். தேக்கு மரத்தால் கட்டப்படும் படகுகளுக்கு ஆகிற செலவைவிட நமது மாநிலத்தில் கட்டக்கூடிய படகுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கூடுதலாகிறது. இந்த நிலை ஏன் என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். விஞ்ஞானத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 7]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

ருக்கும் இந்த நேரத்தில் படகு புயல், மழை ஏற்படும்போது கடலில் மூழ்காதவாறு, கவிழ்ந்து விடாமலிருக்கும், வகையில், படகுகளைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கும் ஒட்டு மொத்தமாக பயன்படும் வகையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் சின்னமுட்டம் என்ற இடத்தில் அமைக்கப்படும் என்று முன்னரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். செயல்முறையில் அது எப்போது அமைக்கப்படும் என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்து சின்னமுட்டத்தில் மீன்பிடித் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்த முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில் தமிழ்நாட்டில் மின் உற்பத்தித் திட்டங்களை மாநில அரசும் மத்திய அரசும் இணைந்து செயல்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. வடசென்னையில் ஒரு அனல் மின் நிலையம் வர இருக்கிறது. மேட்டூரில் அனல் மின் நிலையம் வர இருக்கிறது. மேல் அமராவதியில் நீர் மின் நிலையம் வர இருக்கிறது. சண்முகா நதித் திட்டத்தில் நீர்மின் திட்டம் வர இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் மத்திய அரசு ஏற்கனவே ஒப்புதல் அளித்து விட்டது. மத்திய அரசுக்கு அதற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாம் எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு புதிய மின் திட்டங்களைத் துவங்க மத்திய அரசினர் ஊக்கம் அளிப்பார்கள். ஆகவே, மின் இணைப்பு யார் கேட்டாலும் உடனுக்குடன் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் கூடுதலான மின் உற்பத்தி நிலையங்களைக் கட்ட நாம் தூண்டுகோலாக அமைய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு கிராமப் பகுதிகளிலே தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று பல திட்டங்களைப் போட்டு ஏற்கனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே காணப்படுகிறது. வடமாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்த பணத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தி தொழில் வளர்ச்சியிலே அவர்கள் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நாம் முன்னேறவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு தொழில் மையம் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக மத்திய அரசு 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியும்கூட அதை மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யக்கூடிய முறையிலே தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதற்காக பயன்படுத்தவில்லை. பெயரளவிற்குத்தான் தொழில் மையம் என்று இருக்கிறதே ஒழிய தொழில் வாய்ப்புக்களை கிராமப்புறங்களிலே ஏற்படுத்த ஒன்றுமே செய்யவில்லை. அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 மார்ச் 7]

அடுத்து, தீப்பெட்டி பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 3 ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய மாவட்டமாகிய எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரு பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பணை வெல்ல உற்பத்தித் தொழில் நசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்போது சர்க்கரை விலை ரொம்பக் குறைந்து விட்டது. கிலோ 2 ரூபாய்க்குக்கூட வாங்குவதற்கு யார் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. கருப்புக் கட்டி உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கருப்புக்கட்டியைத்தான் நாங்கள் பகுதியில் காபிக்குப் பயன்படுத்துகிறோம். சர்க்கரை வியாதி நோயாளிகளுக்கு அது பாதகமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கம் எல்லோரும் கருப்புக்கட்டியைப் பயன்படுத்துவதற்காக அதிகமான விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். கருப்புக்கட்டி முன்னர் சிலோன் பர்மா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது, இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும்.

இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்கிற பொருளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வில்லை. அவர்களுக்கு வருமானம் கிடையாது, வருஷத்திலே 4, 5 மாதங்கள் தான் அவர்களுக்கு வேலை இருக்கும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற கருப்புக் கட்டியை விற்றுத்தான் அவர்கள் வாழ வேண்டும். கருப்புக்கட்டியைக் காய்ச்ச வேண்டுமென்றால் முக்கியமாக வேண்டியது விறகு தான். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த விறகு என்ன விலை விற்கிறது என்றால் அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. ஒரு கிலோ 50 பைசாவுக்குக்கூட விற்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குத் தேவையான விறகை குறைந்த விலைக்கு அவர்களுக்கு கிடைக்குமாறு ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். வாழ்க்கையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு பண வசதி கிடையாது. வேறு வசதியும் கிடையாது. அவர்களது வீடுகள் எல்லாம் சிறிய குச்சுகள் தான். ஒடு வீடுகூட கிடையாது அவர்களுக்கும் நல்ல முறையிலே அரசாங்கம், குடிசைமாற்று வாரியம் மூலமாக மற்றவர்களுக்கும் எல்லாம் கட்டிக் கொடுப்பதைப்போல, வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நான் முன்னாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய உடம்பிலே மது நெடி இருக்கத்தான் செய்யும். பதநீர் அவர்கள் அதிகமாக காலையிலேயும், மாலையிலேயும் சாப்பிடுவதால் மது, நெடி இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். போலீசாருக்குவேண்டுமென்றால்

1979 மார்ச் 7]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வீட்டுக்குப் போனால் போதும் எளிதாகக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து விடலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருந்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்காவிட்டால் அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கே ஆள் இல்லாமல் போய்விடும். அந்தத் தொழிலை யாருமே செய்ய முன்வர மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அதிகமாக களனியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலே உள்ள அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே வசதி கிடையாது, கல்வி அறிவு கிடையாது, மற்றவசதிகளும் கிடையாது. ஆகவே அவர்களைப்பற்றி தனியாக அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போக்குவரத்துக் கழகத்தைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குழந்தைகள் ஆண்டான் இந்த ஆண்டிலே மத்திய அரசின் இரயில்வே அமைச்சர் அவர்கள் 3வயதுக்கு மேலே உள்ள குழந்தைகளுக்கு அரை டிக்கட் என்று இருந்ததை 5 வயதுக்கு மேலே உள்ள குழந்தைக்குத்தான் அரை டிக்கட் என்று மாற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறையும் அதைப்போன்று 5 வயதுக்கு மேலே உள்ள குழந்தைகளுக்குத்தான் அரை டிக்கட் வசூலிக்கப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப்பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இயக்குநர் பற்றிப் பல புகார்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அரசு என்ன கவனம் செலுத்தியது என்று தெரியவில்லை. ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார்கள், அந்தப் போக்குவரத்துக் கழகம் லாபகரமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று. அந்தக் கழகத்தின் பேருந்து ஒன்றிலே யாராவது ஒரு அமைச்சர் போய்ப் பயணம் செய்து பார்க்க வேண்டும். 64 பேர்களைத் தான் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு 120 பேர்கள் 150 பேர்களை அவர்கள் ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் நீண்ட தூரம்

[முற்பகல் 11-40]

பிரயாணம் செய்யக்கூடிய பஸ்களில் இவ்வாறு செய்கிறார்கள். ஏனென்றால், டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் இன்சென்டிவ் போனால் கிடைப்பதால் மிகுதியாகப் பயணிகளை ஏற்றுகிறார்கள். அதிக பஸ்கள் கிடையாது. பத்து வண்டிகள் ஓடிய இடத்தில் 5 வண்டிகள் தான் ஓடுகின்றன. எனவே, பத்து வண்டிகளில் ஏற்றக்கூடிய பயணிகளை ஐந்து வண்டிகளில் ஏற்றி புளி மூட்டை போல ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். அரசுக்கு இலாபம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது இதையும் கவனிக்க வேண்டும். இலாபம் மட்டும் முக்கியமல்ல, மக்களுடைய வசதி

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 மார்ச் 7]

யையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும். இன்னொரு கருத்தும் சொல்ல வேண்டும். பத்து இலட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும் அளவில் டயர் ரிட்ரீடிங் மெஷினரி எரிந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குக் கமிஷன் போட்டு விசாரிக்க வேண்டும் (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. வெ. கருணாமூர்த்தி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் கீழ் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைச் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் வாசித்தளித்த நிதிநிலை அறிக்கையில், கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், நிலமற்ற விவசாயிகள், சிறு உழவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆகியவர்களுக்காக சிறப்புத் திட்டங்கள் சிலவற்றைத் தீட்டி வாசித்து அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள், பாவம் அமைச்சர்கள் என்று தன்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் பச்சாதாபப்படும் அளவிற்கு யாரும் இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவரின் கீழ் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சர்கள் திறமை மிக்கவர்கள், அறிவாற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதை அருமை நண்பர் சுப்பு அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கின்ற சில சிறப்பு அம்சங்களைப் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து ஒரு நாளைக்கு மூன்று ரூபாய் என்றும், அரிசியும் கோதுமையும் வழங்கப்படும் என்ற திட்டத்தையும், வேலையில்லாத நாளில் ஒருநாளைக்கு ஒரு ரூபாயோ அல்லது அதற்குணையான அரிசியோ அல்லது கோதுமையோ வழங்கப்படும் என்ற ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இந்த அரசாங்கம் அறிவித்திருப்பதை உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன். இன்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட ஒரு செயலை எந்தவொரு அரசாங்கமும் செய்யாத ஒரு செயலை மிகவும் புரட்சிகரமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது உள்ளபடியே பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அதுபோல மின் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டால், ஏழை எளிய மக்களுடைய வீடுகளிலே மின்னணைப்பு கொடுத்து, அவர்களுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கும்

1979 மார்ச் 7] [திரு. வெ. கருணாமூர்த்தி]

பொழுது அதற்கு மீட்டர்கள் பொருத்தாமல் மாதாந்திரத் தொகையாக வசூலிக்கப்படும் திட்டத்தைப் பற்றி அறிவித்திருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

ஊன முற்றவர்களுக்கு 1,000 மூன்று சக்கர வண்டிகளும், 1,000 சிறு கடைகள் அமைத்துத் தரவும் இருக்கின்ற திட்டமும் பாராட்டி வரவேற்கக் கூடிய திட்டமாகும்.

முதியோர்களுக்கு இதுவரையில் அளித்து வந்த உதவித் தொகை இருபது ரூபாயை இருபத்து ஐந்து ரூபாயாக உயர்த்தியும், அந்த முதியோர்களிலே ஆணுக்கு ஒரு வேட்டியும், பெண்ணுக்கு ஒரு புடவையும் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது ஆதரவற்ற முதியோர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே, அவர்களுடைய துன்பங்களை உணர்ந்த காரணத்தால் இந்த அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கின்ற இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல் குழந்தைகளின் நலன் கருதி எளிய குடும்பங்களில் வாழும் காது கேட்காத குழந்தைகள் 700 பேர்களுக்குக் காது கேட்கும் கருவிகளையும், ஆயிரம் ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு நடமாட உதவும் ஊன்று கோல்களும் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்துள்ளதையும் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

இறுதியாக, நம்முடைய சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட தியாகிகளுக்கும், முன்னாள் இராணுவத்தினருக்கும் இதுவரையில் மாநில அரசால் வழங்கப்பட்ட தொகையான 75 ரூபாய் என்பதை 100 ரூபாயாக உயர்த்திருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இந்தத் தேசத்திற்காகப் பாடுபட்ட தியாகிகள் மீது இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு பெரிய மதிப்பை வைத்திருக்கிறது என்பதைத் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இத்தகைய ஒரு திட்டம் உள்ளபடியே வரவேற்கப்பட வேண்டி அம்சமாகும்.

இன்னும் சிலபல சிறப்பம்சங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருந்தாலும், எனக்குப் பின்னால் பேசயிருக்கின்ற நண்பர்கள் அதைச் சுட்டிக்காட்ட இருக்கின்ற காரணத்தால் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சிலவற்றைக் கூறி விடைபெற விழைகிறேன்.

கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம், தமிழகத்திலேயே மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக விளங்குகின்றது உடையார் பாளையம் தாலுகா என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஜெயங்கொண்டான் ஊராட்சி ஒன்றியமும், தா. பழர் ஊராட்சி ஒன்றியமும் அந்த உடையார்

[திரு. வெ. கருணாமூர்த்தி] j1979 மார்ச் 7

பாளையத்திலே அடங்கியுள்ளது. அவை இரண்டும் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. அந்த இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரலாற்று சிறப்புமிக்க கங்கைகொண்ட சோழபுரத் திலே பொன்னேரி என்ற ஏரி இருக்கிறது. அந்த பொன்னேரி மண் மேட்டிட்டு இருக்கிறது. அதை புல்டோசர் வைத்து ஆழப்படுத்தி அங்கேயிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தர உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே சித்தமல்லி ஏரித் திட்டம் ஒன்று அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. அதை இந்த ஆண்டு நிறைவேற்ற இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஏரித் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், சுமார் 25 கிராமங்கள் பயன் அடையும் என்பதையும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற அப்பகுதியில் ஏழை வவசாயிகள் நல்லமுறையிலே வாழ, தஞ்சை தரணியைப் போல் அந்த உடையார்பாளையம் வாழ, அந்த ஏரித் திட்டம் பயனளிக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜெயங்கொண்டான் ஊராட்சிமன்றத்தின் தேவமங்களம் என்ற கிராமத்தில் கச்சேரிபுலி திட்டம் என்ற ஒரு ஏரி திட்டத்தினை மக்கள் அரசாங்கத்திற்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், தேவமங்களம் கிராமத்திலே, 1972 ஆம் ஆண்டிலே ஆழ் குழாய் கிணறு தோண்டும்போது எண்ணெய் கிடைத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து, அது உண்மையாக இருக்குமானால், அங்கு எண்ணெய் உற்பத்தி நிலையத்தை உருவாக்கித் தர ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியில் ஒருசில பகுதிகளில் காடுகள் இருக்கிற காரணத்தால், ஏராளமான ஆரஸ்டி மரங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகாமையிலே பெரம்பலூரிலே சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆலையிலிருந்து ஏராளமான கரும்பு சக்கை கிடைக்க வசதியிருப்பதால், காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்றை என்னுடைய தொகுதியில் அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 7] [திரு. வெ. கருணாமூர்த்தி]

அடுத்து, தாபஸூரில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் கடந்த 7,8 ஆண்டுகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கென்று கட்டிடமும், அதில் பணியாற்றுகின்ற மருத்துவர்களுக்கு வீடும் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், உடையார்பாளையத்திற்கு கொள்ளிடத்திலே யிருந்து குடிநீர் கொண்டு வரும் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த நகரத்திற்குக் குடிநீர் வசதி, இன்றையதினம் வரையில் போதுமானதாக இல்லையென்ற காரணத்தால், உடனடியாக அத்திட்டத்தை எடுத்து, கொள்ளிடத்திலே இருந்து குடிநீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் அரசாங்கத்தையும் அந்தப் பகுதிவாழ் மக்கள் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தத்தனூரிலே அரிசன மாணவர் விடுதி ஒன்று தரைமட்டத் துடன் கட்டப்பட்டு பாதியில் நிற்கிறது. அந்த மாணவர்கள் இன்றையதினம் வாடகைக் கட்டடத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் கட்டடத்தை முழுமையாகக் கட்டி, மாணவர்களை அந்த விடுதியிலே அமர்த்த உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற முறை நான் கூறியதுபோலவே, என்னுடைய தொகுதியிலே விக்கிரமங்கலம் என்ற காவல் நிலையம் 10 ஆண்டு காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை எந்த அரசாங்கமும் காவல் நிலையத்திற்கென்று தனியாகக் கட்டிடம் கட்டித் தரவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம், காவல் நிலையத்திற்கென்று கட்டிடம் கட்டித் தந்து, அங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற காவலர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நல்ல சிறப்பு அம்சம் மிக்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மீண்டும் வரவேற்று, பாராட்டி எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-50]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கூத்தகுடி ச. சண்முகம்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் சட்டப்பேரவை முன்னால் நல்ல தமிழிலே ஒரு உரை ஆற்றினார்கள். அதிலே சட்டமன்றத்தின் முன்னாலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தை, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை உங்கள் முன்னால் விரிவாக வைத்திருக்கிறேன். அதை பரிசீலனை செய்து

[திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 மார்ச் 7]

ஆலோசனை தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் அதைப் படித்து புரிந்து கொள்ள முற்பட்டேன். அதை மாத்திரம் அல்ல, வரவு-செலவு சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் என்ன புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் படிக்க முயற்சி செய்தேன். ஆனால் என்னால் முடியவில்லை என்று இங்கு சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் படித்து புரிந்து கொண்டு விடக் கூடாது என்றே—ஆங்கிலப் புத்தகங்களாகவே அதிகம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். முதல்வர் அவர்களும் பட்டதாரி இல்லை—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பட்டதாரி அல்ல—நிதி அமைச்சர் பட்டதாரி—எங்கள் கட்சியிலே கூட நாங்கள் ஐந்து பேரிலே ஒருவர்தான் பட்டதாரி. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே எத்தனை பேர் அந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை படித்துப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொன்னால், படிக்காமல் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன்.

நான் உண்மையிலேயே சொல்கிறேன்—அவர்கள் கொடுத்த புத்தகங்கள் பெரியதாக இருந்தன—நான் எடைபோட்டுப் பார்த்தேன்—தமிழிலே தந்திருக்கும் இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுக்கான புத்தகம் அது 1½ கிலோ—ஆங்கிலத்திலே தந்திருப்பது 9-3¼ கிலோ—நான் இதை வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை—நான் உண்மையிலேயே எடைபோட்டுப் பார்த்து விட்டுச் சொல்கிறேன். இதை எல்லாம் படித்துப் பார்த்துவிட்டுப் பேசவேண்டும். தமிழிலே பேச வேண்டும், தமிழை வளர்க்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு பாடுபடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இருக்கலாம்—தமிழ்ப் பற்று மனதுக்குள் இருக்கலாம். ஆனால் தொடர்ந்து இதே நிலைமைதான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இருக்கிறது.

எனக்கு இங்கே ஒரு விஷயம் நினைவிற்கு வருகிறது. ஒரு கிராமத்திற்கு மிகப் பெரிய பொருளாதார நிபுணர் வருகை தந்தார்—பாவம் ரிடையர் ஆகிவிட்டார். வேலையில்லையே என்று எங்கள் கிராம கணக்குகளைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் ஆண்டு முடிவில் கணக்குகள் எழுதி வைத்திருந்தார்—எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வைத்திருந்தார்—அவற்றைப் படித்துப் பார்த்த கிராம மக்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை—என்னய்யா பாக்கி என்று கேட்டார்கள். எனக்கு நீங்கள் தரவேண்டியது 56 ரூபாய் என்று பதில் சொன்னார். ஒன்றுமே புரியாமல் நீ கிறுக்கி வைத்திருப்பதற்கு எனக்கு நாங்கள் பணம் தர வேண்டுமா—மரியாதையாக நாங்கள் ஆரம்பத்தில் உன்னிடம் கொடுத்த ஆயிரம் ரூபாயை வைத்து விட்டுப் போடா என்று சொன்னார்களாம்?

1979 மார்ச் 7] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

இதை ஏன் நான் சொன்னேன் என்று சொன்னால் இப்படி ஆங்கிலத்தில் புத்தகங்கள் கொடுப்பதை, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். இனிமேல் இப்படியே ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடக்குமானால், இங்கே சட்டமன்றத் திற்குள்ளே எரிக்க முடியாது. அந்தப் புத்தகங்களை நிச்சயமாக வெளியே எரித்துவிட்டுத்தான் சட்டமன்றத்திற்குள் வருவேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழிலேயே கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும் போது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க்கவேண்டும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லாமல், உண்மையிலேயே குறைகள் இருந்தால் யாராக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும் கூட எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படி ஒரு மரபு வரவேண்டும். குறைகளை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது விவரங்களைக் குறித்து வைத்துக் கொண்டு மற்றவர்கள் — ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த மற்றவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். அப்புறமாக முதல்வரே பதில் சொல்லிக் கொள்வார் என்று இருந்து விடக்கூடாது. முதல்வர் இல்லாவிட்டால் மற்றவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும். அப்படி ஒரு மரபை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

முதல்வர் அவர்கள் முன்பு ஒரு முறை ஒரு பொதுக் கூட்டத் திலோ, அல்லது வெளியிலோ பேசியிருக்கிறார். தமிழ் நாட்டினுடைய வரவு மொத்தம் 360 கோடி ரூபாய் என்றும் அதில் — அரசுப் பணியாளர்களுக்கு — 7 லட்சம் பேர், அவர்கள் 310 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது — இது முதல் அமைச்சருடைய அறிவிப்பு — மீதி இருக்கக்கூடிய 51 கோடி ரூபாய் வைத்துக் கொண்டு தமிழக மக்களுக்கு என்ன செய்வது என்று கேட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது அவரைக் கேட்கிறேன். இந்தப் பார்வையிலிருந்து அவர் மாற்றிக் கொண்டு விட்டாரா என்று கேட்கிறேன். துணை அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதிகமாகி விட்டனர்.

அதேபோல் பல்வேறு அம்சங்களை இங்கே குறிப்பிட்டு இருப்பது பழைய வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதில் இருந்து முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியும். மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம். 17 சத விதம் அது சாதனை இல்லையா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அந்த உரிமை உங்களுக்கு இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அதேபோல் போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1,470 பேருந்துகள் புதிதாக விடப்போகிறோம் என்று சொல்லலாம். அதையெல்லாம் சொல்லி சில சலுகைகளைப் போன வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்

[திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 மார்ச் 7]

சொல்லியதைப் போல் சற்று அதிகம் காட்டியிருக்கிறீர்கள் என்றாலும் மொத்தமாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லை என்பதை நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டு உதாரணங்களைச் சொன்னால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். நான் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. 20 ரூபாய் என்று இருந்த வயோதிகர்கள் பென்ஷன் 25 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள், அது மாத்திரமல்ல..

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் ஏறத்தாழ 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் 7 லட்சம் பேருக்கு செலவழிக்கிறார்கள், செலவழிக்கப்படுகிறது, மீதமுள்ள 40-45 கோடியில் என்ன (செய்யமுடியும் என்று நான் கேட்டதை நினைவுபடுத்திப் பேசியதற்கு உண்மையிலேயே நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். அந்த 7½ லட்சம் பேருக்குக் கொடுக்கப்படும் 300 கோடி ரூபாய் நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால், அதற்குரிய ஆலோசனைகளை அவர்கள் கூறுவார்களானால் அதனை ஒட்டி முயற்சிகளை மேற்கொள்வதில் ஆட்சேபணையில்லை.

திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் செய்வது சரியல்ல என்று சொன்னதால்தான், சரியில்லாத ஒரு பழக்கத்தை ஏன் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சரியில்லாத கருத்துதான். சரியாக்குவதற்கு வேறு ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று ஆராயவும், அதனால் விரயம், இழப்புகள், சீராக கவனிக்கப்படாமையால் ஏற்படும் தவறுகள், ஒருவரே பல இலாக்காக்களை வைத்து இருப்பதால் நிர்வாகத்தைச் சரிவர கவனிக்க முடியாமல் போகிற சூழ்நிலைகள், அதனால் ஏற்படுகிற நஷ்டங்கள், அதோடு இந்த மாநிலத்திலே உள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு, இலாக்காக்களைக் கணக்கிட்டு, அதிலே ஏற்பட்டு இருக்கின்ற ஊழல்களை, லஞ்சங்களை, தவறுகளை எண்ணிப் பார்த்து, யார் யார் எந்த எந்த வகையில் பொறுப் பேற்றால் சரிவர எப்படிச் செயல்பட முடியுமோ அந்த வகையில் நீடிக்கப்பட்டு, அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர இதனால் பதவி கொடுத்து பணத்தை, லாபத்தைப் பெறுவதற்காக அந்தப் பதவியை உருவாக்கி இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இப்போது 18 அமைச்சர்களும், பாராளுமன்ற செயலர்களும் இருக்கிறபோதே குறைகூறும் நீங்கள் இன்னும் மேலும் மேலும் பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமிக்க

1979 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டும், வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, நியமியங்கள் என்று அந்த அடிப்படையில் கேட்பவர்களுக்கு தாங்கள் என்ன சொல்லப்போகிறீர்களோ என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவருக்கு நான் சொல்வது புரியும் என்று கருதுகிறேன். அதில் நான் தலையிட விரும்பவில்லை. குறைந்த அமைச்சர்களை வைத்து திறமையாக பணியாற்றுவது என்பது தமிழகம் அறிந்த வரலாறு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவேண்டும். இங்கே மாமன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அநேக இலாக்காக்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார், அதைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற அந்தக் கருத்துக்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நன்றாக கவனித்து இருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : அப்படியானால் சீக்கிரம் பிரித்துக்கொடுத்து விடுவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்போது இருக்கிற பெயர் போதாது என்று அதற்கு சில மந்திரிகள் போட்டு மேலும் கெட்ட பெயர் வாங்கவேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார். நான் ஏமாறத் தயாராக இல்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : நிச்சயமாக உங்களுக்கு நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்தால் கெட்ட பெயர் தர மாட்டார்கள். நிச்சயமாக நியமிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எந்த அமைச்சரையும் குறைகூற வில்லை. நான் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கும், புதிய அமைச்சர்களை உருவாக்குவதற்குமான பிரச்சனையை இப்போது எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : நான் இன்னும் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி ஆகவேண்டும். அதனால் மேலும் இந்தப் பிரச்சனையில் ஈடுபட விரும்பவில்லை.

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 மார்ச் 7]

இந்த அவையிலே அமைச்சர்களுக்கும் முதலமைச்சருக்கும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஏதோ ரூபாய், அணா, பைசா விவகாரம் அல்ல. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒருவரிடம் இருக்கிற நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொடு என்பதல்ல. அப்படி நினைப்பதும் சரியல்ல. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யுங்கள். அதற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறது. எப்படி என்பதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்கிறேன்.

எங்கள் ஊரிலே ஒருவனுக்கு 44 சென்ட் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. அவன் 75 சென்ட் நிலம் வாரத்திற்கு பக்கத்திலே எடுத்திருக்கிறான். குப்பைகளை எல்லாம் அவனுடைய 44 சென்ட் நிலத்திலேதான் கொட்டுகிறான். ஏனென்றால் அது அவனுக்குச் சொந்தமானது. உற்பத்தியைப் பார்த்தால் வாரத்திற்கு எடுத்திருக்கிற 75 சென்ட் நிலத்திலிருந்து கிடைப்பதை விட ஒன்றரை மடங்கு இந்த 44 சென்ட் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. ஆக, சொந்த நிலம் என்றால் அதிலே அவனுக்கு தனிப்பட்ட அக்கரை இருக்கிறது; உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டுகிறான். இதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது, உழபவனுக்கு நிலம் சொந்தமானால் நிச்சயமாக உற்பத்தி பெருகும்; உற்பத்தியைப் பெருக்குவான். அதனால்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும்; உழபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற உங்களுடைய எண்ணம் ஈடேற வேண்டுமென்றால் நிலச் சீர்திருத்தம் வந்து, நிலப் பிரபுத்துவம் உடைக்கப்பட வேண்டும். இதைச் செய்யாத வரையில் இங்கே நடப்பது ஒரு புரட்சிகரமான அரசு என்ற கருத்தை உங்களால் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியாது.

மத்திய அரசு கூட இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தை சீக்கிரமாகச் செய்யுங்கள் என்று வற்புறுத்துகிறது. மாரிமுத்து அவர்கள் கூட 60-40 வாரம் போதாது என்று கூறினார்கள். இப்போது 75-25 வந்திருக்கிறது. அதுகூட போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து. பழைய இராஜாக்கள் காலத்திலே கூட ஆறில் ஒரு பங்குதான் வாரமாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் நான்கில் ஒரு பங்கு என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது கூட வேண்டாம். உழபவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். அப்படிக் கொண்டுவந்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்சனை பற்றி பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அரசுக்கு ஒரே ஒரு ஆலோசனையை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 7] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

கடன் நிவாரணம் அல்லது விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நியாயவிலை என்ற பெயரால் மத்திய அரசுக்கு கோரிக்கை வைக்கிறீர்கள். ஆனால் அதுபற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. நான் சொல்ல விரும்புவது 10 சதவீதம் கூட அல்ல; 5 சதவீதத்தை உங்களுடைய நிதிநிலையில் ஒதுக்கிவைத்து, அதை விவசாயக் காரியங்களுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் கொள்முதலுக்கு அதிகப் பணம் கொடுக்கிறோம், அல்லது கடனுக்கான வட்டியைக் குறைக்கிறோம் அல்லது தள்ளுபடி செய்கிறோம் என்று நீங்கள் அறிவித்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்துவிட்டு, மத்திய அரசு அதற்கு உதவி செய்யவில்லை, மாநில நிதியிலிருந்துதான் விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகள் பக்கம் இருக்கிறது என்பதை மக்கள் நம்புவார்கள். அதைச் செய்யாமல் 25 கோடி ரூபாய் கால்வாய் சீரமைப்புக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன பயன்? இவ்வளவு பணத்தை கால்வாய் சீரமைப்புக்கு ஒதுக்கி, அவ்வப்போது விழுந்து மண்ணை வெட்டிப்போட்டுக் கொண்டிருப்பதனால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. மீண்டும் மீண்டும் மண் மூடாமல் இருக்க ஒதுக்குகின்ற பணத்தைக் கொண்டு நல்ல 'காங்க்ரீட்' வாய்க்காலாக அமைக்க வேண்டும். அதனால் தண்ணீர் கூட மிச்சமாகும்.

வைகையிலே 6 கோடி ரூபாய் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதையும் மண்ணை வெட்டிப்போடுவதற்கு பயன்படுத்தாமல் காங்க்ரீட் போட்டு, தண்ணீரை மிச்சப்படுத்த வேண்டும். இப்படி உருப்படியான முறையிலே திட்டமிட்டு, காரியங்களைச் செய்யாமல் புதிய முறையில், எந்த ஆட்சியும் செய்யாத அளவுக்கு 25 கோடி, 150 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முடியாது.

இன்னொன்று, 17 சதவீதம் 'கரண்ட்' நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று மின்சாரத் துறை அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். பல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கரண்ட் உற்பத்தி பெருகும் என்று சொல்கிறீர்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன நன்மை என்று சொல்லவில்லை. விவசாயக் காரியங்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று நீங்கள் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. புள்ளி விவரங்களைச் சொல்கிறீர்கள். அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை நீங்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதை நீங்கள் நம்ப வேண்டாமென்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் பொய்க்கணக்கு எழுதி தவறான புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறார்கள். இதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே மாவட்டத்தைப்பற்றிய சில புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னார்கள். அப்போது நான் சார்ந்த ஒன்றியத்தைப் பற்றிக்

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

[1979 மார்ச் 7]

கேட்டேன். ஒன்றியத்தைப்பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்ல முடியாது, மாவட்ட ரீதியாகத்தான் சொல்ல முடியும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். 2,500 ஹெக்டேர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பயன்பெறும் என்று சொன்னார்கள். எப்படி இந்தக் கணக்கை எடுத்தீர்கள் என்று கேட்டேன். விவசாய அதிகாரிகள் தந்த கணக்கு இது என்றார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதிகாரிகள் ஏதோ ஒரு கணக்கைச் சொல்கிறார்கள். அது சரியா, இல்லையா என்பது அடுத்தவருக்குத் தெரியாது. ஒருவர் கொடுப்பதை வைத்துக்கொண்டு இன்னொருவர் புள்ளி விவரம் என்ற முறையில் ஒரு கணக்கைக்கொடுக்கிறார்.

இன்னொரு உதாரணத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கன்று நட்டார்கள். 36,46,800 சொச்சம் என்று கணக்குச் சொன்னார்கள். அதிலே எத்தனை உயிரோடு இருக்கிறது : என்ன செலவு? அதைப்பற்றி ஒன்றும் புள்ளிவிவரத்தில் கிடையாது. அதிகாரிகளிடம் அதைப்பற்றி கேட்க வேண்டாமா?

ஆகவே புள்ளிவிவரங்கள் பேசும், புள்ளிவிவரங்கள் பேசும் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. அது என்ன என்ன என்பதை தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டாமா? மேலும் திடீர் ஆய்வு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏன் அப்படித் திடீர் ஆய்வு செய்யவேண்டும்? அப்போதைக்கப்போது ஆய்வு செய்யக் கூடாதா? இப்படித் திடீர் ஆய்வு செய்வதுதான் எங்களுடைய சாதனை என்று அதையும் சாதனைப் பட்டியலிலேயே சேர்த்துக் கொள்வது சரியாக இருக்காது. ஆகவே புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படும்போது ஒன்றியவாரியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும். சும்மா ஒட்டுமொத்தமாகப் புள்ளிவிவரம் சொல்வது என்றால் எல்லோரும் பேசலாம். அது ஒன்றியவாரியாக, தாலுகா வாரியாகக் கொடுக்கப்பட்டதான் சரி. மேலும் வயல் விழா என்று சிலரை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். பிறகு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு கணக்கு எழுதி அதையும் புள்ளி விவரத்திலே காட்டுகிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல் தொழிற் கொள்கை பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் எப்போதும் காங்கிரஸ் கட்சி யினுடைய அடிப்படையான பொருளாதாரக் கொள்கையை எதிர்த்துவந்தாலும் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் திரு. வெங்கட்ராமனின் காலம்தான் “தொழில் பொற்காலம்” என்பதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். திரு. வெங்கட்ராமன் காலத்திலே இருந்த மாதிரி இப்போது எத்தனை தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? ஏதோ சிம்ஸனுக்கும் அசோக் லேலண்டுக்கும் உதவி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதுமா? ஒரு நாட்டினுடைய தன்மானம் காக்கப்படவேண்டும் என்றால், ஒரு நாட்டினுடைய சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்

1979 மார்ச் 7] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

றால் கனரகத் தொழில்களை அல்லவா அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதிலே இந்த அரசு கவனம் செலுத்தவில்லை. கனரகத் தொழில் களுக்கும், பெருந் தொழில்களுக்கும் கவனம் செலுத்துகின்ற வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் இல்லை. பெரிய தொழில் பெருகவேண்டும் என்கிற வகையிலே மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்திக் கேட்கின்ற வகையிலே இங்கே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு நிறைவேற்றக்கூடிய நிலை இல்லை. ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு ஒருவர் இருக்கலாம், நாளை இன்னொருவர் வரலாம். இது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலக வரலாற்றிலேயே இருக்கின்ற நிலை. ஆகவே, அதைப் பொருட்படுத்தாது மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் பெரிய கனரகத் தொழில்களைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

கின்ன தொழில் தீப்பெட்டித் தொழில். அந்தத் தொழிலிலே கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் பேர் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே சிவகாசியிலே அதிகமாக நடைபெற்று வருகிறது. அவர்களிடம் ஏன் நீங்கள் இந்தத் தொழிலை இங்கே செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் எங்கள் மாவட்டத்திலே மழை இல்லை, அதனால் இந்தத் தொழிலைத்தான் செய்ய முடிகிறது என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கெல்லாம்கூட வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒரு கோடியே 46 இலட்சம் துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லி இரண்டு கோடி ரூபாய் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு மேலும் மேலும் வரிபோடுகிறது என்றுதான் மக்கள் நினைப்பார்களே தவிர, மத்திய சர்க்கார் 665 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டார்கள், நாங்கள் 2 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வரிபோட்டிருக்கிறோம் என்று மக்களிடம் சமாதானம் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு கேரளாவிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற தேங்காய்க்குக் கூட வரி போடாத நிலை இருக்கின்றது. ஆனால், இங்கே தீப்பெட்டித் தொழிலுக்குக்கூட வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பெரிய தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு ஏன் விதிவிலக்கும் சேர்த்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள்? அப்படி விதிவிலக்குக் கொண்டுவருவதால்தான் ஊழலே ஏற்படுகிறது. விதிவிலக்கு கொண்டு வந்தால் அதிகாரிகள் ஊழல் பண்ணுவார்கள் என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா, தெரியாதா என்றால், தெரியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிலர் மூன்று கணக்கு

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 மார்ச் 7]

வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று அதிகாரிகளுக்குக் காண்பிப்பதற்காக, இன்னொன்று தன்னுடைய சொந்தத்திற்காக, மற்றொன்று கொண்டு அண்ணன், தம்பிகள் இருந்தால் அவர்களுக்குக் காண்பிப்பதற்காக. இப்படி மூன்று வகையான கணக்குகளைச் சிலர் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வரியிலே விதிவிலக்கு என்று போடுவது ஊழல் அதிகமாக ஆவதற்குத்தான் வழிவகுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

லஞ்சத்தை எப்படி ஒழிக்க முடியும்? நான், போலீஸ்காரர்கள், கிராம முன்சீப்கள், வார்டர்கள் இவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் எங்களிடம் நீங்கள் ரூ. 35 படி வாங்குகிறீர்கள். உங்களுக்கு காபி கொடுக்கிறார்கள், ஈவினிங் செஷன் என்றால். எங்களுக்கு காபிகூட கொடுக்கவில்லை என்று வாச் ஆன்ட் வார்ட் ஸ்டாஃப் சொன்னார்கள், இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

நான் சொல்லவருவது, 26-ம் தேதி வந்தால் போலீஸ்காரர்கள் கையில் பணம் இல்லை. யார் லைட் இல்லாமல் போகிறார்கள் என்று பார்த்து எட்டணா வாங்கினால்தான் அரிசி வாங்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இப்போது சைக்கிளில் டபிஸ் போனால் பிடிக்கமுடியாது. டபிஸ் போகலாம் என்று செய்து விட்டார்கள். அதற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இரண்டு பேர்கள் சைக்கிளில் போகலாம் என்று செய்து விட்டார், புண்ணியவான் என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். அதைப் பெருமளவில் பாராட்டுகிறார்கள் தமிழ்நாட்டில். கிராம முன்சீபை எடுத்துக்கொண்டால், லஞ்சம் வாங்கவே இருக்கிறது அந்த இலாகா. ரூ. 100 சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? ஐந்து தடவை அங்குமிங்கும் கூப்பிடுகிறார்கள். ஜமாபந்தி என்று சொன்னால் ஊருக்கு இவ்வளவு கொடுத்துவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் முடியாது என்கிறார்கள். இந்த நிலை இருக்கிறதா, இல்லையா? வார்டர்கள் பற்றி போன தடவை கூடச்சொன்னேன். வார்டர்களுக்கு ட்யூட்டி பார்க்கும் போது ஜெயிலிலேயே சாப்பாடு போடவேண்டும். இல்லாவிடில் அவர்களாகவே சாப்பிட்டுவிடுவார்கள். அவர்கள் ட்யூட்டி பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு சட்டபூர்வமாக சாப்பாடு போடவேண்டும். இப்போது சட்டப்படியில்லாமல் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, குறைந்தபட்ச சலுகைகள் கீழ்த்தட்டில் உள்ளவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். லஞ்சத்தை ஒழிப்பது என்றால், அடிப்படையாகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாமல் அதை ஒழித்துவிட முடியாது. ஒரு பிராமண என்ஜினியரை எடுத்துக்கொள்வோம், பிராமணர் என்று சொல்வது சிலருக்குப் பிடிக்காது, அப்படி

1979 மார்ச் 7] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் இருக்கும். நான்கு பெண்கள் இருப்பார்கள். அவர் நல்லவர்தான், லஞ்சம் வாங்காதவர்தான், புனிதமான ஆள்தான். ஆனால் அவர்கள் ஒரு பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ரூ. 25,000 ஆகிறது. அவர் ஒரு காண்ட்ராக்டரிடம் 10,000 ரூபாய் கைமாற்று வாங்குகிறார். அதைச் சரிக்கட்ட அவருக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஆகவே லஞ்சத்தை ஒழிப்பது என்றால், சிலபேர்கள் மட்டும் லஞ்சத்தை ஒழிக்க என்று இருந்தால் போதாது, பேசினால் மட்டும் போதாது. பட்டினி கிடக்கும்போது ஒருவன் சோறாத் திருடுகிறான் என்றால், கிராமங்களில் அவன் சோறுதானே திருடித் தின்றான், பாவம், பட்டினி, அதனால் செய்தான் என்று அவனை அடிப்பது கிடையாது. பசியால் எடுத்திருக்கிறான் என்று சொல்வார்களே தவிர திருட்டுக்குக் கூட நியாயம் கற்பிக்கப்படுகிறது, காரணம் இல்லை என்ற நிலைதான்.

ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கீழ்தட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு என்ன செய்ய இருக்கிறீர்கள்? போலீஸ்காரர்கள் என்றால் அவர்கள் 24 மணி நேரமும் டைம் வொர்க்கர்ஸ். 10 மணிக்கு வந்துவிட்டு 5 மணிக்குச் செல்லமுடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன விசேஷ ஏற்பாட்டை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் செய்திருக்கிறீர்கள்? இந்த அறிக்கையை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் கூடுதல் ஆயிரம் ஆசிரியர்கள், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமிக்க வகை செய்யவிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு யூனியனுக்கு மூன்று ஆசிரியர்கள் என்று வரும். மொத்தம் 1,200 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பதவிக்கு படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க யூனியனுக்கு மூன்று ஆசிரியர்கள் என்றால் ரொம்பபேர்கள் இதற்காக வா சேர்மன் பதவிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை. சேர்மென், பி.டி.ஓ.க்கள் மூன்று பேர்கள்தானா என்று நினைக்கிறார்கள். நான் எல்லோரையும் சொல்வதாக தயவு செய்து நினைக்க வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இது பற்றி அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. மக்கள் குரல் பாராட்டுகிறது உங்களை. ஒரு பத்திரிகை வெளியிடுகிறது, எல்லோருக்கும் வேலை என்று. மிகப் பெரிய பாராட்டு நான் ஒன்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

பத்திரிகை தர்மம்பற்றிச் சொல்கிறேன். பத்திரிகை நிருபர் ஆங்கிலத்தில் கோபம் வரக்கூடாது. மக்கள் செய்து அலுவலகத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதைப் பற்றி ஒரு தமிழ் பத்திரிகை கூட போடவில்லை யென்பதை நான் மிகஉருக்கத்தோடு இதற்கான

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

[1979 மார்ச் 7]

பிட விரும்புகிறேன். மற்றப் பத்திரிகைகளுக்கும் அந்த நிலை ஏற்பட்டால் என்னவாகும்? மக்கள் செய்தி அலுவலகத்தில் ஒரு சர்ச்சை நடக்கிறது. அதுபற்றி நான் பேசினேன், அவர்கள் கூட சொல்லும்போது சொன்னார்கள். பத்திரிகைகளில் பெயரைப்போட்டால் விளம்பரம் என்று கருதுகிறீர்களா? எனது அன்புக்குரிய பத்திரிகை நிருபர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் பத்திரிகைகளில் அது வரவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த நிலை வேறு ஒரு பத்திரிகைக்கும் ஏற்படாதா? அதனால்தான் சொல்லுகிறேன். இப்படி செய்திகள் வருகின்றன. இப்படியில்லாமல் சுட்டுப்பாடாக, நல்லதாக இருந்தால், சரியானதாக இருந்தால் அந்த கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் யாருக்கும் சண்டை கிடையாது. சண்டை போடுகிறோம் என்றால் யாருக்காக போடுகிறோம். கொள்கையில் வித்தியாசம் இருந்தால் அதற்காக சண்டை போடுகிறோம். (மணியடிக்கப் பட்டது) இன்னும் இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி விட்டுமுடித்துக்கொள்கிறேன்.

இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தை பற்றி “மக்கள்குரல்” பத்திரிகையில் பெரிய தலையங்கம் வந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே இதில் நல்ல நோக்கம் இருக்கலாம். நல்ல எண்ணம் இருக்கலாம். அதை யாரும் சந்தேகிக்க முடியாது. சந்தேகித்தால் வேறு விவகாரங்கள் வந்துவிடும். ஆனால் இது நிறைவேறுமா, இதை நிறைவேற்றுவதற்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? அனைத்துக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் கோரப்போகிறீர்களா, அதற்கான ஆலோசனை ஏதாவது உங்களிடம் இருக்கிறதா என்பது தான் கேள்வி. இங்கு இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே ஒருவர் பேசினார். கிராமப்புறத்தில் எட்டாவது வரை படித்துவிட்டாலே தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வரமாட்டான். என்னநடக்கிறது. எட்டாவது வரை படித்த பையனிடம் கொஞ்சம் மண்வெட்டியை (மம் பெட்டியை) எடுத்துக்கொண்டு வா என்று சொன்னாலேயே என்ன என்னைப்போய் மம்பெட்டியை எடுத்துவிட்டு வரச் சொல்லுகிறீர்களே, வேறு வேலையில்லையா, நான் சினிமாவுக்கு போகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு போய்விடுகிறான். இப்படி எட்டாவது வரை படித்துவிட்டாலேயே மண்வெட்டியை கையில் எடுக்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படியிருக்கிறார்களேயானால் கிராமங்களில் படித்தவர்களும், படிக்காதவர்களும் பதிந்துகொண்டு வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டால், படித்தவர்கள் எல்லாம் கிராமப்புறங்களில் இப்படிப்பட்ட வேலைக்கு வருவார்களா என்பதை யோசியுங்கள்.

1979 மார்ச் 7]

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

இன்றைக்கு ஒன்பதே முக்கால் லட்சம் பேர்கள் வேலையில்லா மல் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களில் எஸ். எஸ். எல். சி. வரை படித்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள், அதைப் பற்றி என்ன யோசித்திருக்கிறீர்கள். இப்போது இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எந்த துறையிலும் உங்களால் போக்க முடியாது. எங்கள் கொள்கையின்படி பார்த்தால் இதற்கு வழியே வேறு, அதை நான் சொல்ல வரவில்லை. நான் சொல்ல விரும்புவது, நானும் மாண்புமிகு அரங்கநாயகமும், இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஒரு தொழிலை செய்கிறோம் என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். என்ன தொழில் நடத்தினாலும் லாபம் வர வேண்டும் என்று தான் எதிர்பார்ப்போம். நஷ்டம் வரும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். லாபம் வரவேண்டும் என்பதற்காக என்ன செய்வோம். பத்து பேர் செய்ய வேண்டிய வேலையை எட்டு பேர்களை வைத்து செய்துவிட முடியாதா, அப்போது தான் லாபம் வரும் ஐந்து ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டியதை ஆறு ரூபாய்க்குத்தான் விற்க பார்ப்போம் அப்போதுதான் லாபம் வரும். நாங்கள் நல்லவர்கள் தான். நாங்கள் எவ்வளவு நல்லவர்களாக இருந்தாலும், லாபம் வரவேண்டும் என்றிருந்தால் 10 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டியதை 12 ரூபாய்க்கு விற்பதால் தான் லாபம் வரும் என்றிருந்தால் அப்படித் தான் விற்போம். இல்லா விட்டால் நஷ்டம் தான் ஏற்படும். நல்லவர்களாக இருந்தாலும், இப்படித்தான் நடைபெறும்.

ஆனால் நாங்கள் சொல்வது, உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற கருவிகள், உற்பத்தி சாதனங்கள் தனிமனிதனுடைய கைகளில் இருப்பது வரையில், மக்களுடைய தேவைக்குத் தகுந்தபடி உற்பத்தி செய்ய மாட்டார்கள், தன்னுடைய லாபத்திற்கு தகுந்தபடி உற்பத்தி செய்வார்கள். இந்த அமைப்பு இருக்கிற வரை வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை யாராலும் போக்க முடியாது என்பது தான் எங்களுடைய கொள்கை. தனி மனிதன் கையில் உற்பத்தி சாதனங்கள் இருப்பது வரையிலும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்க முடியாது என்ற கொள்கையை கொண்டிருக்கின்றவர்கள் நாங்கள். இதை உங்களால் சாதிக்க முடியுமா என்றால் முடியாது என்பதை நாங்கள் தெரிந்திருக்கிறோம். தனி மனிதன் கையில் உற்பத்தி சாதனங்கள் இருப்பது வரையிலும் இதை நீங்கள் மாற்றவே முடியாது.

ஆக, இப்போது ஒரு ரூபாய் கொடுக்கப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். யார் யாருக்கு எப்படி எப்படி கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. மாவட்டத்தில் ஆங்காங்கு பெயர்கள் பதிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் போய் தங்கள் பெயர்களை பதிந்து கொள்ளவேண்டும் என்றால், இதற்கான

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1979 மார்ச் 7]

போக்குவரத்து செலவை யார் கொடுப்பது? திருப்பத்தூரி விருந்து மதுரைக்கு வந்து பெயர்களை பதித்து கொள்ளவேண்டுமென்றால், இது நடைபெறக் கூடிய காரியமா? மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்கள் ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி என்று அறிவித்தார்கள். அதற்கு ஏராளமான வரவேற்பு இருந்தது. அதை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டபோது அது சாத்தியப்பட்டதா, ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் கொண்டு வந்த போது, இது சாத்தியப்படவில்லை என்று அறிவித்தார்கள். அதில் அவர்கள் பிடிவாதம் காட்டவில்லை. முடியவில்லை என்றால் அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். சாத்தியமில்லை என்று தெரிந்தால் அதை தெரிவித்துவிட வேண்டும். மூன்று படி அரிசி திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்றவுடன் திட்டவட்டமாக அறிவித்தார்கள். அனுபவத்தில் முடியாது என்பதை தெரிந்துகொண்ட பின்னால், தெரிவித்தார்கள். நீங்களும் அதை பின்பற்ற வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த ஒரு ரூபாய் போதாது. இதை எப்படிக் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். இதற்கு விளக்கம் தருவது என்னுடைய பொறுப்பு. இப்படிப்பட்ட உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு மாற்று கருத்து இருக்காது என்று கருதுகிறேன்....

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து என்னை கொஞ்சம் பாருங்கள்.....

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : மன்னிக்க வேண்டும் நான் தங்களைக் கவனிக்கவில்லை பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தில் எனக்கு சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. அவர்களுடைய நல்லெண்ணம் வரவேற்கக்கூடியது தான். ஆனால், இதை நிறைவேற்றுவது என்பது அனுபவ ரீதியாக சாத்தியமா என்பது தான் கேள்வி.

[பிற்பகல் 12-20]

எண்ணங்களை நிறைவேற்ற வாய்ப்பிருக்கிறதா? அதற்கான சட்ட திட்டங்கள் இருக்கிறதா? அந்தப் பணியைச் செய்வதற்கான நிர்வாகம் இருக்கிறதா? அல்லது அந்த அமைப்பிற்கு அந்த மனப்பக்குவம்தான் இருக்கிறதா?.....

1979 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்மீது வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கைக்கு நன்றி கூறுகிறேன். திட்டங்களில் அது தவறு, இது தவறு என்று சொன்னார்களே தவிர என் கருத்து தவறு என்ற சொல்லாத காரணத்திற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறோம். அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள். அந்தத் திட்டங்கள் தோல்வியடைந்தால், மாற்று வழி கண்டுபிடித்து, அதைவிட சிறப்பாக செய்வதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து முனைய வேண்டும்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : கட்டாயம் ஒத்துழைப்பு உண்டு. ஆனால் ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, புதுக்கோட்டையிலே ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் 9 பேர்களை அந்தக் கமிட்டியிலே போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த நிலையில் எப்படி எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு தர முடியும்?.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தக் குறைபாட்டை நிச்சயமாக கவனத்தில் வைத்துக் கொள்வேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் இந்த மாமன்றம் இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்குத்தான் நாங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : ஆகவே, இந்தமாதிரியான இன்னும் பல விவரங்களை நான் சொல்ல வேண்டும். அவற்றை மானியக் கோரிக்கைகள் வருகின்றபோது பேசுகிறேன். ஆனால், கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லி அமர்கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நாம் எல்லோரும், இந்த சட்ட மன்றத்திலே உள்ள எல்லோரும் சேர்ந்து சொன்ன ஒரு கருத்துக்கு மதிப்பு தரப்படவில்லை. உதாரணமாக, இந்தக் கூவம் திட்டத்தைப் பற்றி எல்லோரும் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டோம். ஆனால் இந்த ஆண்டு கூட 6 இலட்சத்து, 30 ஆயிரம் ரூபாய்தான் அந்த கூவம் ஆற்றின் மெயின்டென்சுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரும் இந்த முக்கியமான பிரச்சினையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும், அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால், இந்த தடவையாவது கட்டாயம் கவனிப்பீர்கள். இது போல் இல்லாமல், நாங்கள் எல்லோரும் சொல்கிற முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நல்ல காரியங்களுக்கு எங்கள் ஒத்துழைப்பு உண்டு. சில திட்டங்களில் உள்ள தவறுகளை நாங்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். முறையாக

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1979 மார்ச் 7]

அவைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால், அது நாட்டுக்கும் நல்லது, நடக்கும் நல்லது, உறுதி நல்கும் நல்லது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. இ. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 79-80ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி கூறி, இங்கே இரண்டு கருத்துக்களைப்பற்றி பேச விழைகிறேன். எனக்கு முன்னால் இங்கே இரண்டு நாட்களாகப் பேசிய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், இந்தப் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே கொஞ்சமும், அவர்களைச் சார்ந்திருக்கிற, சப்போர்ட் பண்ணுகிற 'இந்து' பத்திரிகையும், 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையும், உங்கள் பட்ஜெட்டைச் சிறிதும் பாராட்டவில்லை என்று மிகவும் முடுக்காக எடுத்துப் பேசினார்கள். இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளிலே வந்துள்ள கருத்துக்களின் தமிழாக்கத்தை நான் இங்கே படித்துக் காட்டுகின்றேன்.

'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையிலே, 'தமிழக அரசின் நிதி நிலை அறிக்கை'யைப் பாராட்டி தெரிவித்த கருத்து வருமாறு : "கிராமப் பகுதிகளில் அதிக வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக சிறு தொழில்கள், மற்றும் கிராமத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதுதான் இந்த அரசின், அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை, அடிப்படையான முக்கியமான நோக்கம்" என்ற வாசகம் சரண்சிங் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால், அதற்கு மாறாக இந்தக் கொள்கை இன்றைக்கு தமிழக நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கே. மனோகரன் அவர்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக பல தீர்மானங்கள் இந்த நிதி அமைச்சர் திரு. மனோகரன் அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே இடம் பெற்றுள்ளது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதோ 10 நிமிடங்கள். இப்படியே பேசப் போகிறீர்களா? சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. இ. தமிழரசன் : அதைப்போல் தான் 'இந்து' பத்திரிகையிலும் மிகவும் பாராட்டி.....

திரு. துரை முருகன் : 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்', தலைவர் அவர்களே, இந்த இடத்திலே போடப்பட்டிருக்கிற டெஸ்குகள் எல்லாம் மூடக்கூடிய, மடக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. ஆனால், என்னுடைய டெஸ்கு மட்டும் மடக்க முடியாத அளவுக்கு ஆணி அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது என்றைக்கு செய்யப்பட்டது? எனக்கு மட்டும் ஏன் இந்த ஓரவஞ்சனை?

1979 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதை அடிப்பதற்கு சௌகரியமாக அந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதுவரை அதைக் கண்டு பிடிக்கவில்லை. நான் அதைப்பற்றி என்னுடைய அறையில் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு வந்து ஆட்டிப் பார்த்திருக்கிறார்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இப்படியெல்லாம் சபாநாயகர் ஒரு உறுப்பினரை அழைத்துச் சொல்லி அதைச் சபையில் எழுப்பச் சொல்வது முறைதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைச் சபையில் எழுப்ப வேண்டுமென்று அவரிடம் சொல்லவில்லை. திரு. துரைமுருகன் கைகள் சும்மா இருக்காது. நேற்றைக்கு அவருடைய கைகளால் எந்த அளவுக்கு நடனம் ஆடினார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவருடைய கைகள் வலிக்காமல் இருக்கட்டும். பந்தோபஸ்தாக இருக்கட்டும் என்ற முறையில்தான் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: இந்தப் பலகையைத்தான் நகட்ட முடியாமல் செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள். வேறு ஏதாவது செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

திரு. இ. தமிழரசன்: தலைவர் அவர்களே, இடைப்பட்ட நேரத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மிகவும் காரசாரமாக விவாதித்த எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கும் சில வார்த்தைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டி இந்த வாக்கியங்கள் உங்களுக்குத்தான் பொருந்தும், எங்களுக்குப் பொருந்தாது என்ற வீதத்தில் பேசினார்கள். நான் சொல்வது என்ன வென்றால் இதற்கு முன்னால் தந்த மானிகையில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் மக்களால் ஒதுக்கப்பட்ட பிறகு இன்னும் தாழ்வாரத்திற்கு வராத காரணத்தால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் நாவுக்கரசரால் தீட்டப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையில் உண்மையான படங்களை பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் உங்களுக்கு விளங்கவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. இ. தமிழரசன்]

[1979 மார்ச் 7]

கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இருந்த ஆட்சியில் இருந்த செல்லரித்துப் போன சித்தாந்தங்களும், உளுத்து மக்கிப்போன உதவாக்கரைத் திட்டங்களும் தமிழகத்தைக் காப்பாற்றாமல் உழுகின்ற பாட்டாளி மக்களுடைய வாழ்க்கை சுபிட்சம் அடையாமல் இருந்தது. அதன் காரணமாக கடந்த தேர்தலின்போது தமிழக மக்கள் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிடம் தங்கள் நல்வாழ்வை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது 20 ஆண்டு காலமாக இருந்த ஆட்சியில் இருந்த செல்லரித்துப்போன சித்தாந்தங்கள், உளுத்துப்போன சித்தாந்தங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புவது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியும் அதிலே அடங்கியிருக்கிறதா? அதையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறாரா?

திரு. இ. தமிழரசன் : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சி ஏழை பாட்டாளி மக்களுடைய ஆட்சியாக இருந்தது. அதற்குவிதி விலக்கு அளிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதைக் கோடிட்டுக் காட்டத்தான் நாவுக்கரசர் அவர்கள் மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் — ஆண்டாண்டாக எதிர் பார்ப்புகளின் மத்தியில் ஏமாற்றத்தை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் கடைக் கோடியிலிருக்கும் மக்கள் பொறுமையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பார்கள் என்று எண்ணி யாரும் யாரையும் ஏமாற்றிவிட முடியாது என்று மிகவும் தெளிவாகக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். எனவேதான், இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் அனைத்துத் துறைகளிலும் புரட்சிகரமான மாற்றம் தேவை, அதற்கு விரைந்து செயல்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்ற அடிப்படை நோக்கத்தில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு தற்போது படைத்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை மக்களுக்குப் பயன் தரக் கூடிய வகையில், ஏழை மக்களை ஏட்டளவில் ஏமாற்றாமல் உருப்படியாகச் செயல்படுத்தக் கூடிய திட்டங்களை மாத்திரந்தான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி படைத்திருக்கிறது.

பொதுவாகச் சொன்னால், கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும், இடைப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையிலும் விவசாயிகளுக்காக ஏராளமான சலுகைகளை நம்முடைய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. குறிப்பாக மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்திருக்கிறது. தரமான நெல்விதைகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவும், நெல் பயிரும் மற்றப் பயிர்களும் செழுமையாக வளர உரங்கள், அம்மோனியா உப்பு போன்றவற்றை உடனுக்குடன் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்

1979 மார்ச் 7] [திரு. இ. தமிழரசன்]

திருக்கிறது. நெல் விலையில் கூடுதலாக 15 ரூபாயை அரசு ஏற்றிடுக்கிறது. இருந்தபோதிலும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் பாடுபட்டு, உழைத்து செலவு செய்கிற அளவுக்கு நியாயமான விதத்தில் அவர்களுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை என்பதை மிகவும் உன்னிப்பாக இந்த அரசு கவனித்து அதற்காக மத்திய அரசோடு போராடி வருகிறது. தன்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

எனவே அந்த விவசாயிகளுடைய வாழ்வை மேம்பாடு செய்வதற்காக பல்வேறு வகையான திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கோடிட்டுக் காண்பிக்கிறது. விவசாயிகள் இடைப்பட்ட காலத்திலே, தங்களுடைய வறுமையைப் போக்கிக் கொள்கின்ற வகையிலே தங்களுடைய வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்கின்ற வகையிலே கோழி வளர்ப்பு, கால்நடை வளர்ப்பு, பால்வளம் போன்ற தொழில்களைச் செய்யக் கூடிய துணை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது இந்த அரசு. வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துகின்ற திட்டத்தில் 160 ஹெக்டேரில் ஜெனீனியம் பயிரிடும் திட்டத்தையும், மேலும் 400 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தரும் டயஸ்கோரியா பயிரிடும் திட்டத்தையும் அறிவித்திருக்கிறது இந்த அரசு. அது மட்டுமல்ல.

கிராமப் புறங்களில் உள்ள இளைஞர்களுக்கு குறுகிய காலக் கைத்தொழில் பயிற்சி அளிப்பதற்கான புதிய திட்டத்தையும் அதன் மூலம் 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு கைத் தொழில் பயிற்சி அளிப்பதற்கும், கருவிகள் வழங்குவதற்கும் அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. குடிசைத் தொழில்களை மேம்படுத்தும் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே பட்டுத் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில், தேனீ இவைகளின் மூலமாக ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் 1,30,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் உத்தரவாதத்தையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் அனைவருக்கும் வேலை கொடுக்கின்ற வகையில் அதே நேரத்திலே காண்ட்ராக்ட் பேஸிஸ் இல்லாத முறையிலே இப்புதிய திட்டத்திற்காக நிர்வாக அலுவலர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி அளிக்கின்ற திட்டத்தையும் மேற்கொண்டு 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவருக்கும் அங்கங்கே இருக்கின்ற வேலைகளைப் பகிர்ந்தளித்து அவர்களுக்கு 3 ரூபாயும் கோதுமையும், அரிசியும் அளிப்பதற்கு அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. 3 ரூபாய் குறைவானது என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். 3 ரூபாயும், அரிசியும் கோதுமையும் என்று தெளிவாக நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே அத்துடைய மொத்த மதிப்பைக் கூட்டிப் பார்த்தால் நிச்சயமாக 7 ரூபாய்க்கு வரும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. தமிழரசன்]

[1979 மார்ச் 7]

கிராம வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மொத்தம் 161 ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகள் பலனண்டய ஏறத்தாழ 7.14 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு கிராமங்கள் வளர்ச்சியடைவதற்காக நடவடிக்கைகள் அரசு எடுத்திருக்கிறது குறிப்பாக வோளன்மை மேம்பாட்டு அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் ஆடு வளர்த்தல் கோழி வளர்த்தல், பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், முசுக்கொட்டை வளர்த்தல் போன்ற சிறு தொழில் திட்டங்களை சிறப்பான திட்டங்களை இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

கிராம மக்களின் வாழ்க்கை வளம்பெற்று ஒளிபெறவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தில் மொத்தம் 5,420 கிராமங்கள் குடிநீர் பெறக்கூடிய திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் நடப்பு ஆண்டில் 39 நகராட்சி குடிநீர்த் திட்டங்கள் 68 நகரப் பஞ்சாயத்துக் குடிநீர் திட்டங்கள் ஆகியவையும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

கிராம மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் என்ற அடிப்படையில் மேலும் 62 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 100 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களையும் நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து, ஊனமுற்றோருக்கு ஆயிரம் மூன்று சக்கர வண்டிகள் அடுத்த ஆண்டில் வழங்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, அத்தகையோர் சொந்தமாகத் தொழில் செய்ய வசதியளிக்க ஆயிரம் சிறு கடைகள் அமைத்துத் தரவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. அதோடு முதியோர் உதவித் தொகையை உயர்த்தியும், பார்வையிழந்து ஆதரவற்ற நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு வயது எல்லை பாராமல் உதவித் தொகை வழங்கவும் அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்ற நல்ல அறிவிப்பை நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் ஆண்டான இந்த ஆண்டில் குழந்தைகள் சாப்பிடுகிற சாக்லெட்டுக்கும், பிஸ்கோத்திற்கும் வரிபோட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே 250 புதிய குழந்தைகள் காப்பகங்களையும், 400 குழந்தை காப்பகங்களுக்கு கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல எளிய குடும்ப பத்திலுள்ள 700 குழந்தைகளுக்கு காதுகேட்கும் கருவிகளும், 1,000 ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு நடமாட உதவும் ஊன்று கோல்களும் அளிக்கின்ற திட்டத்தை அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருப்பத்தூர், ஆம்பூர், வேலூர் ஆகிய மூன்று ஊர்களிலும் சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்திலே தண்ணீருக்கு பஞ்சமில்லாத வகையில்

1979 மார்ச் 7] [திரு. இ. தமிழரசன்]

பாலாறு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது, சுற்றிலும் மலை சார்ந்து இருக்கிறது, அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே கிடைக்கிற ஏலகிரி ஜவ்வாது மலைகளிலே கிடைக்கிற சந்தனத்திற்கு வாசனை அதிகம், அகவே வாணியம்பாடியிலே ஒரு சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியிலே தமிழகத்திலேயே வட ஆற்காடு மாவட்டம் இரண்டாவது இடமாக இருக்கிறது, அங்கே ஒரு பால் பவுடர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், திருப்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தோல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, அங்கே கிடைக்கிற தோலைப் பயன்படுத்தி தோல் பை-புராடக்ஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியிலே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை உருவாக்க ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன நலத்துறைக்கு தனி டிபார்ட்மெண்டை நிச்சயமாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று தமிழகத்திலுள்ள அரிசன மக்களின் சார்பாக, அவர்களின் பிரதிநிதிகளின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பதினெட்டு கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும் இந்த அரிசன நலத்துறைக்குத் தனிப்பட்ட ஸ்டாஃப் இல்லை, தனியாகத் துறை இல்லை. எனவே, மற்ற நிர்வாகத் துறைக்கு இதைப் பிரித்தெடுத்து, அரிசனத் துறைக்கு என்று தனியாக நிர்வாகத் துறையை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டில் வேதனையோடு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்வேன், அரிசனங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அரிசனங்களைப்பற்றியும்... (மணியடிக்கப்பட்டு திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் பேச அழைக்கப்பட்டார்கள்.)

திரு. என். கிட்டப்பா : எனக்கு அரை மணி நேரம் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு பத்து நிமிஷம் என்று சொல்லி இருபது நிமிஷம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பேட்டிலிருந்து வேண்டுமானாலும் காட்டுகிறேன், அவர் எப்பொழுது ஆரம்பித்தார், எப்பொழுது முடித்தார் என்று. உங்களுக்கு இருபது நிமிடங்கள்தான். இன்னும் நான்கு பேர் பேச வேண்டும்.

*திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையினைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கான வாய்ப்பினை அளித்த தங்களுக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1979 மார்ச் 7]

வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க இந்த மாமன்றத்தில், வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் பல வழங்கி இந்த மாமன்றத்திற்கும், இந்த மாநிலத்திற்கும், புகழ் சேர்த்த ஒரு கட்சியின் உறுப்பினன் என்ற முறையிலும், ஏழாண்டுக் காலம் வரவு செலவுத் திட்டங்களை இங்கே வழங்கிப் பெருமைபெற்ற ஒரு தலைவரின்—டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையிலே நாங்கள் இங்கே வீற்றிருக்கிறோம் என்பதிலும், நாங்களெல்லாம் பெருமை கொள்ள நிச்சயமாக நியாயம் இருக்கிறது. என்னைப்போன்றச் சாதாரண தொண்டர்கள் கூட இந்த அவையிலே ஏறக்குறைய பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக வரவு-செலவுத் திட்டங்களைப்பற்றி விவாதிக்க, எங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற நல்வாய்ப்பினை உருவாக்கி, எங்களையெல்லாம் இந்த அளவுக்கு ஆளாக்கிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை இந்த நேரத்தில் நினைவுகூர்ந்து அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி என் உரையை நிகழ்த்த நான் விரும்புகிறேன்.

அண்ணாவின் பெயரால் கட்சியையும், ஆட்சியையும் நடத்தக் கூடியவர்கள் இன்றையதினம் பட்டுத்தட்டைச்சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நேரத்தில், அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் சிலவற்றை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்த அரசு எந்தக் கொள்கைகளை மக்கள் முன்வைத்து, இம்மாநில ஆட்சியை ஏற்று நடத்தும் பொறுப்பை மேற்கொண்டதோ அக்கொள்கைகளை, எத்தகைய வரையறைகள் இருப்பினும் உளமரச் செயல்படுத்த முற்பட வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசின் உறுதியான நம்பிக்கை.”—இந்த அரசு என்றால் இப்பொழுது இருக்கின்ற இந்த அரசு அல்ல, அண்ணா அவர்கள் சொன்னது அது.

மேலும், அண்ணா அவர்கள் சொல்கிறார்கள். “நாங்கள் நிர்வாகத் துறைக்கு புதியவர்களாக இருக்கலாம்; ஆனால் சமூக நீதியின் அடிப்படையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்” என்று அண்ணா அவர்கள் 1967-68 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலைஅறிக்கையின் மீது பேசும்பொழுது தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்கள்.

அண்ணாவின் அடிச் சுவட்டில்லேதான், எங்கள் கலைஞரின் அரசும் ஏழாண்டுக் காலம் ஏறு நடை போட்டு, வீறு நடைபோட்டு வெற்றிகரமாக பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியது, எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைத் தமிழகத்திற்கு ஆற்றியிருக்கிறது என்பதனைத் தயவு செய்து-மாற்றுத்தரப்பிலே உள்ளவர்களும், குறிப்பாக என் மதிப்பிற்குரிய ஆளுங்கட்சிக் கொடூர அவர்கள் பேசும் பொழுது குறிப்பிட்டார்களே தவிர, அவர்களுக்கும் தெரியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில் எத்தகைய நன்

1979 மார்ச் 7] [திரு. என். கிட்டப்பா]

மைகள், எந்தெந்த வகையான நன்மைகள் தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கும், அவரையும் என்னையும் போன்ற பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திலே பிறந்தவர்களுக்கும் கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்தில் செய்து காட்டப்பட்டது என்பதை நாடு நிச்சயமாக அறியும். ஆனால், இன்றையதினம் இருக்கின்ற அரசு அண்ணாவின் உள்ளத்தை, நெறிமுறைகளை உள்ளபடியே பின்பற்றி அந்த அடிப்படையிலே திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் சிலவற்றை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். “வரி போடுவதன் மூலமாகத்தான் ஒரு சர்க்கார் தன் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை மாற்றி, வரியோடு வருமானத்தைப் பெறத்தக்க தொழில்களை நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்”. என்று, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1958 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30 ஆம் நாள், தாம் எதிர்க்கட்சியிலே வீற்றிருந்த காலத்திலே, அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிபாளர்களுக்கு அறிவுரையாக வழங்கினார்கள்.

தாம் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபோது எடுத்துரைத்த பல கருத்துக்களை, வழங்கிய பல அறிவுரைகளை அண்ணா அவர்களும், அவர்களுக்குப் பின்னாலே வந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும்,

[பிற்பகல் 12-40]

ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபின் தமிழகத்திலே பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேருந்துகள் நாட்டுடமைப்பற்றி மாண்டமிகு உறுப்பினர்களில் சிலபேர் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காலத்திலேதான் பேருந்துகளை நாட்டுடமையாக்கும் திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சிறந்த முறையில், பரவளான முறையில் செயல்படுத்தியது. பெரிய போக்குவரத்துக் கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.—பெயர்களை யெல்லாம் குறிப்பிட விரும்பவில்லை—ஏனென்றால் நீங்கள் தந்திருக்கிற நேரம் போதாது—அவை எல்லோருக்கும் தெரிந்த பெயர்கள்தான். ஆனால் இந்த அரசு, அண்ணா வழியில் நடைபோடுவதாகக் கூறும் அரசு—நாட்டுடமைத் திட்டத்தில் எந்த அளவு தீவிரம் காட்டுகிறது என்பதை நான் பணிவோடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு தான்—இங்கே உள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள்—அவர்களுடைய நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்தால் தெரியும்—

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1979 மார்ச் 7]

தனியார் பஸ்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கும் புழக்கம், தனியார் பஸ்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கக்கூடிய நிலை அதிகமாக உருவாக்கப் பெற்றது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு, இன்னொன்று அண்ணா அவர்கள் வாக்குப்படி இந்த அரசு வெறும் வரி வசூலிக்கும் அரசாக மட்டுமில்லாமல், பல்வேறு வகையில் வருவாயைப் பெருக்கும் அரசாக இருக்க வேண்டும். முக்கிய தொழில்கள் அரசடைமையாக்கப்பட வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். குறிப்பாக, தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள திரைப்பட அரங்குகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முன்வர வேண்டும். அதிலே சில சட்டச் சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடும். சட்டத்தைப் பற்றி எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. சட்டச் சிக்கல் காரணமாக, அப்படி அரசாங்கமே திரைப்பட அரங்குகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அரசாங்கமே திரைப்பட அரங்குகளை நடத்த முன்வரவேண்டும் முக்கிய நகரங்களில், வருவாய் தரத்தக்க நகரங்களில் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நிலப் பிரச்சினை. உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்த மாக்கப்பட வேண்டுமென்பது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கை என்பதை நாடு அறியும். அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதாக கூறுகிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கும் அது மிக நன்றாகத் தெரியும். நான் வயலையே நம்பி உழைக்கும் உழவர் பிரதிநிதியாக இருந்து உங்கள் மேலான கவனத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணாவாலே உருவாக்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை முதல்வராகக் கொண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காலத்திலேதான் உழுபவனுக்கே நிலத்தை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தினை இதே அவையிலே உருவாக்கி மத்தியிலே இருந்த அரசுக்கு அதை அனுப்பி வைத்தது. மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட அதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அனுப்பி வைத்தோமே தவிர, அன்றைய தினம் மத்தியிலே இருந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அன்றையதினம் இருந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அண்ணாவினுடைய கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாமெல்லாம், நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியைச் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் இந்த அவையிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்ற தாழ்மையான வேண்டுகோளை உங்கள் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 7]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

இன்றையதினம் மத்தியிலே இருக்கிற ஜனதா அரசாங்கத் திலே சோஷலிசக் கொள்கையிலே ஊறிப் போனவர்கள் முழுக்க முழுக்க இல்லையென்றாலும்—அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த, பெரிபவர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்—அத்தகைய எண்ணம் உள்ளவர்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இன்றைய மத்திய அரசு அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும் என்பதால் நாம் அவநம்பிக்கை கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே, அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். பல நேரங்களிலே சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல, மதிப் பிற்குரிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதைப் போலவே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அவையிலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம்.

மடங்களும், ஆதினங்களும் அவைகளுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். மடங்களுக்கும், ஆதினங்களுக்கும் இருக்கிற நிலங்கள் அவைகளுக்குத் தேவையில்லை. அவைகளுக்குப் பதிலாக—மிக முக்கியமான விஷயமாக மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்—தலைவர் அவர்களை நான் குறிப்பிடவில்லை என்னுடைய கட்சி உறுப்பினரைப் பற்றிச் சொல்ல வந்தேன்—அவர்தான் தலைவருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று—“ஆதினங்களுக்கும் மடங்களுக்கும் ஒரு துளி அளவு கூட நிலம் சொந்தத்திலே இருக்கக்கூடாது. அவற்றை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்து உணவு பயிர் செய்பவர்களிடத்தில் நேரிடையாக பகிர்ந்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாக வேண்டும்” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே சபையில் கூறியிருக்கிறார்கள் அதைப் பின்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு—டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது எடுத்த நடவடிக்கைகளையும், அதற்கு முன்னால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது எடுத்த நடவடிக்கைகளையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட கேட்டார்கள். சில விஷயங்களில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்று கூட அதே போல் கோரினார்கள். நிச்சயமாக அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவைதான்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயப் பிரச்சினையை இங்கே கொண்டு வரப்பட்டபோது—ஏனையோர் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்—அரசியலிலே அறிவு முதிர்ந்த பலர் இங்கே இருக்கிறார்கள்—கற்று முதிர்ந்த பெரியோர்கள் பலர் இங்கே இருக்கிறார்கள்—

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1979 மார்ச் 7]

விவசாயப் போராட்டத்திற்காக ஆண்டாண்டு காலங்களை சிறையிலே கழித்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்பார்கள் என்று வலியுறுத்தி இதைச் சட்டமாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.....

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, மடத் தலைவர்கள், ஆதீனக்காரர்கள் என்றால், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமா அல்லது, மற்ற மதத் தலைவர்களையும் அவர்களிடம் உள்ள நிலங்களுக்கும் சேருமா என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, 'ஓதுபோன்ற விஷயங்களைப் பற்றி முடிவெடுக்கத்தான் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர் போன்ற பெரியவர்கள், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான, பொது மக்களுக்குத் தேவையான நல்ல பல கருத்துக்களை வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கைக் கொண்டுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தஞ்சாவூர் வேளாண்மைப் பிரச்சினையைப் பார்த்தால், முன்பு எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு விளைச்சல் என்றெல்லாம் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே இராஜராஜன் பெயராலே ஒரு புது ரக நெல் கொண்டு வரப் பட்டது. அது நெல்லாக இருக்கவில்லை, பதராகப் போய்விட்டது. எதிர்பார்த்த அளவிலே கூட விளைச்சல் ஏற்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, விளைச்சலே ஏற்படவில்லை. இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யவில்லை. கருணா ரக நெல் என்று பெயர் இருந்தால் அதை மாற்றி என்ன பெயர் வைக்கலாம், அஞ்சகம் என்ற பெயரில் நெல் இருந்தால் அதை மாற்றி என்ன பெயர் வைக்கலாம், மாற்றுங்கள் அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை பெயரில் என்ன இருக்கிறது, எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய பெயரையோ அல்லது அவருடைய அண்மையாருடைய பெயரையோ எடுத்துவிட வேண்டும் என்றால் எடுத்து விடுங்கள்—அதை விரும்புவார்கள் இருக்கிறார்கள்—அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளட்டும்—ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இராஜராஜன் என்ற பெயரில் ஒரு நெல் ரகம்—அவருடைய பெயருக்கே களங்கம் கற்பிக்க வந்தது—நல்ல விதையைக் கூட அது மோசமாக ஆக்கியிருக்கிறது என்பதை பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சார்பாக இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விளைந்த நெல்லுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை, என்பதை நமது உறுப்பினர்களிலே விவசாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சுட்டிக் காட்டி

1979 மார்ச் 7] [திரு. என். கிட்டப்பா]

னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே, கலைஞருடைய தலைமையிலே அமைச்சரவை இருந்தபோது விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் விளைவித்த நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு போனசாக 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது— அதைப் போலவே [பிற்பகல் 12-50]

வண்டிச் சத்தம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் உறுதி மொழிகள் வேகமாக கொடுக்கப்படுகின்றன. பேசப்படுகின்றன. மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் அனுமதிக்காத காரணத்தாலே எங்களாலே கொடுக்க முடியவில்லை என்று. நான் தாழ்மையோடு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் அவர்களிடத்திலே உண்மையிலேயே மரியாதையாக நடந்துக் கொள்ளக் கூடியவன், மரியாதை உள்ளவன். நான் அவர்களைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்வது, மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டா சொன்னீர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் கேட்டார்களே ஒரு முறை அப்போது, விவசாயிகளுக்கு விலை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்க வேண்டும், கட்டுப்படியாகும் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களே. அப்போது என்ன சொன்னீர்கள், உங்கள் அரசு என்ன சொல்லியது, அவர் அப்படிக்கேட்டது, முத்துவேலர் மகன் கருணாநிதி என்ற முறையில் அல்ல.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் என்ற முறையிலும், இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலும், 42 லட்சம் வாக்குகளைப் பெற்று வந்துள்ள கட்சியின் தலைவர் என்ற முறையிலும் கேட்டபோது, கொடுத்தவர் கேட்டபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் அளித்தார்— உங்களைவிட அதிகமாக நாங்கள் கொடுப்போம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக் காலத்தில், கொடுக்கப்பட்டதை விட அதிகமாக நாங்கள் கொடுப்போம், விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு அதிகரித்துக் கொடுப்போம், போனஸ் அதிகரித்துத் தருவோம், வண்டிச் சத்தம் அதிகரித்துத் தருவோம் என்று சொன்னீர்கள். அப்போது எங்கள் தலைவர் கேட்டார், எவ்வளவு அதிகம் கொடுப்பீர்கள் என்று, காலம் வரும் என்று வழக்கம்போல சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஆனால் இன்றைய தினம் நிலை என்ன? மத்திய சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால், போராட்டம் நடத்த வேண்டும். நேற்றைய தினம் இங்கே நடந்தது. அதை நான் வேறு வகையில்

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1979 மார்ச் 7]

பயன்படுத்துவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதிவிடக் கூடாது. போராடுவோம், வெற்றி பெறுவோம், என்று கோஷம். போட்டால் மட்டும் போதாது, போராடவேண்டும். போராடி அதில் வெற்றியும் பெறவேண்டும். அந்த அளவிற்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அமைதிக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள். அதுவும் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் அமைதிக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள். அவர்கள் இன்றைக்குப் போராட்டம் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? அந்தக் காரணத்தைக் கண்டறிந்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து அதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

இதை நான் சொல்லுகிறபோது நீங்கள் கோப்பப்படுவதிலோ, ஆத்திரப்படுவதிலோ அர்த்தம் இல்லை. அவர்கள் சொல்வதில் உள்ள நியாயமான அடிப்படையை உணர்ந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடர்புடைய விவசாயச் சங்கத் தலைவர்களை அழைத்துப்பேசி நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே அவர்கள் விவசாயச் சங்கத் தலைவர்களை கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். என்ன பேசினார்கள்? அதன் முடிவு என்ன? இன்றைக்கு அவர்கள் வரிகொடா இயக்கம் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். வரிகொடா இயக்கம் நடந்து தான் தீரவேண்டுமா, நடக்கக்கூடாதா என்ற விவாதத்திற்கு நான் செல்லவில்லை. அதைச் சொல்லக்கூடிய உரிமை எனக்குக் கிடையாது. அந்த நிலையை எடுத்து விளக்கவேண்டியவர்கள் என்னுடைய கட்சித் தலைவர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள், வரிகொடா இயக்கம். மற்ற மற்றமாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள் கூட அறிவித்து இருந்தால் பரவாயில்லை, அமைதிக்கே பெயர் பெற்ற தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ளவர்கள் இன்றையதினம் வரிகொடா இயக்கம் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அரசு அதை உணர்ந்து பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் மிகுந்த தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட காலமாக இந்த இயக்கத்திலே ஒரு சாதாரண தொண்டன் என்ற முறையிலே நான் ஆரம்ப காலத்திலே இருந்து அந்த இயக்கத்தின் நீண்டநாள் தொண்டன் என்ற முறையில் அவரிடம் அதிகமாகப் பழக்கம் உடையவன். அவரை கேலி செய்ய வேண்டும் என்று நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அதை இங்கே பலபேர் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். “செல்லரித்துப் போன சித்தாந்தங்களும், உளுத்து மக்கிப் போன உதவாக்கரை திட்டங்களும் நாட்டைக் காப்பாற்றாது” என்கிற ஒரு அறிவுரையை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் காலையில் எங்களுடைய கட்சித் தலைவரைப் பற்றிப்பேசுகிறபோது கலைஞர், அவர்களின் வசனத்தில் சொல்லவேண்டுமானால் என்று வேறு ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி

1979 மார்ச் 7] [திரு. என். கிட்டப்பா]

சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு நான் பேசக்கூடியவன் அல்ல. அவருக்கு நான் ஒன்றைக் தெரிவித்துக் கொள்வேன், நான் ஒன்றை மட்டும் நினைவு படுத்துகிறேன். யாருடைய சித்தாந்தங்களைப் பார்த்து இப்படிச் சொல்கிறீர்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தத்துவங்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களின் சித்தாந்தங்களும், இந்தச் சமுதாயத் திற்கு அவர்கள் விட்டுச்சென்ற கருத்துக்களும், சித்தாந்தங்களும் செல்லறித்துப்போன கருத்துக்களா? அந்த வகையில் நாட்டு மக்கள் கருதுவதற்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தந்த மாளிகையிலே இருப்பவர்கள் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் இதை எதற்காகக் குறிப்பிட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இருந்தாலும் அவர்களுடைய பாணி எனக்குப் புரியும்; அந்த பாணியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தந்த மாளிகையிலே இருப்பவர்கள் தாழ்வாரத்திற்கு வர வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாளிகையிலே இருப்பவர்களை கட்டாந்தரைக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்பதா அண்ணா அவர்களின் திட்டம்? இது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுடைய புத்தகத்திலே இருப்பதைச் சொல்கிறேன். எனக்கு அந்த அளவுக்குச் சொல்லத் தெரியாது.

தந்த மாளிகையிலே இருந்தாலும், சரி, வேறு எந்த மாளிகையிலே இருந்தாலும் சரி, அதிலே இருப்பவர்கள் தாழ்வாரத்திற்கு வரவேண்டாம். தாழ்வாரத்திலே இருப்பவர்களை அத்தகைய மாளிகைக்கு உயர்த்த நம்மால் முடிந்ததை எல்லாம் செய்ய வேண்டும். அந்த பாடத்தைத்தான் நான் கற்றுக்கொண்டேன். அந்த வகையிலே தான் குடிசைகளிலே வாழ்ந்த மக்களின் அவல நிலையைப் போக்க டாக்டர் கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அவர்களுக்கு எல்லாம் கோபுரம் போல் மாடிவீடுகளை கட்டி, அதிலே குடியேற்றி வைத்தார்கள். அந்த குடிசை மாற்றுத் திட்டங்கள் கழக ஆட்சிக்குப் பின் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை நான் அல்ல; இந்த நாடே நன்றாக அறியும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குடிசைமாற்று வாரியத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துகின்ற வாய்ப்பு இருப்பதாக எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இல்லை. என்னெவிட நீங்கள் நன்றாக அறிந்தவர்கள். நான் 10 பட்ஜெட்டைப் பார்த்திருக்கிறேன் என்றால் எங்கள் தலைவர் 15 பட்ஜெட்டை அல்லது 20 பட்ஜெட்டைப் பார்த்திருப்பார்கள். நீங்களும் ஏறத்தாழ அந்த அளவுக்கு பட்ஜெட்டை பார்த்திருப்பீர்கள். ஆனால்

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1979 மார்ச் 7]

இந்த பட்ஜெட்டிலே அந்தத்திட்டம் இருப்பதாக என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை; எனக்கு அந்த திராணி இல்லை. உங்களைப்போன்று பெரியவர்கள் அதை எனக்குக் கற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

நேரம் இல்லாததால் சிலவற்றை விட்டுவிடுகிறேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். கலைஞர் ஆட்சியில்தான் வள்ளுவர் கோட்டம் கண்டு, அங்கே குறள் ஆராய்ச்சிக் கூடம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அதை இந்த ஆட்சியாளர்கள் சரிவரப் பராமரிப்பதாகத் தெரியவில்லை. குறள் நெறி, அண்ணா வழி என்று சொல்கிறார்கள் அப்படியானால் ஏன் குறள் ஆராய்ச்சித் திட்டத்தில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. ஒருவேளை இது கலைஞர் உருவாக்கியது என்பதால் விட்டுவிட்டிருக்கலாம் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கலைஞர் ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்டதால் பராமரிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று கிட்டப்பா சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

கலைஞர் ஆட்சியிலேதான் பூம்புகார் புத்துயிர் பெற்றது. ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே விளக்குகள் கூட எரிவதில்லை. அதுகுறித்து நான் கேள்வி கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தக் கேள்வியைக் கூட நீங்கள் தான் அனுமதிக்க வேண்டும். பூம்புகார் பராமரிப்பும் இன்றைக்கு சரியாக இல்லை. பாழ் பட்ட பண்டைய பூம்புகாராக ஆகிவிட்டிருக்கிற நிலை இன்றைக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கலைஞர்தான் வள்ளுவர் கோட்டத்தை உருவாக்கினார், கலைஞர்தான் பூம்புகாருக்கு புத்துயிர் ஊட்டினார் அல்லது பூம்புகாரை உருவாக்கினார் என்ற காரணத்தால் அதையெல்லாம் அலட்சியப்படுத்த வேண்டாம், பராமரிக்காமல் விட்டுவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, அது என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய தல்ல. அண்மையிலே இந்த மாதம் 2, 3 தேதிகளில் டெல்லி மாநகரிலே நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டில் நமது ஜனாதிபதி அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையிலே ஒரு பகுதியை மட்டும் குறிப்பிட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். இதைச் சொல்வது கிட்டப்பா அல்ல; இந்திய நாட்டின் ஜனாதிபதி. அரசியல் சட்டத்தில் ஆளுநருக்கு என்ன சில பொறுப்புகள் உண்டு. அமைச்சரவை கூறுகிற எல்லாவற்றுக்கும் தலையாட்டாமல் சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் பாதிக்கின்ற வகையில் நடக்கும் போது ஆளுநர் தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் இம்மாதம் 2,

1979 மார்ச் 7] [திரு. என். கிட்டப்பா]

3 தேதிகளில் டெல்லி மாநகரில் நடைபெற்ற ஆளுநர்கள் மாநாட்டில் இதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறினார். இங்கே இருக்கின்ற ஆளுநர் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே 1977-லே யிருந்து அரசோச்சுகின்ற அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே பலவற்றைக் கொண்டு வருகிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு எந்த அளவுக்கு சீர்குலைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை தமிழ் நாட்டிலே அடிக்கடி நடைபெறும் அரசியல் படுகொலைகள், ஆளும் கட்சியினரின் தலையீடுகள், பலாத்காரம், கற்பழிப்புச் சம்பவங்கள், ஆளும் கட்சியினரே காவல் நிலையங்களை முற்றுகையிட்டு, போலீஸ் அதிகாரிகளை தாக்கி, கத்தியால் குத்துகின்ற சம்பவங்கள் காட்டும். இதையெல்லாம் நிருபிக்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். நேரம் தந்தால் நான் நிருபிக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டத்தைத் தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொண்டு அராஜகங்கள் புரிவதும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக ஒழித்துக்கட்ட திட்டமிட்டு வருவதும் ஆகிய காரியங்களை அறிந்த ஆளுநர் அவர்களுக்கு குடியரசுத் தலைவர் எடுத்துச் சொன்னதை நினைவு கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற நான் வரவில்லை. ஜனாதிபதி அவர்கள் சொன்னதைத் தான் நான் தங்கள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லி என்னுடைய உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. சொ. ந. பழனிசாமி : பேரன்பும், பெருமதிப்பும் வாய்ந்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் 1979-80 ஆம் ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறேன். இன்றையதினம் விவசாய பெருங்குடி மக்களுடைய பிரச்சினைதான் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அவினாசி, அண்ணா, பெரிய நாயக்கன் பாளையம் போன்ற பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பல இடஞ்சல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது குறித்து இன்றையதினம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலமாக சபையிலே எழுப்பப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்திற்கிணங்க விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளை இந்த அரசு கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் 1979-80 ஆம் ஆண்டினுடைய பட்ஜெட்டைப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இங்கே வைத்தார்கள். இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 9.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பித்தார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலே விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் என்பதைப்பற்றி விவரிக்கவில்லை.

[திரு. சொ. ந. பழனிசாமி] [1979 மார்ச் 7]

கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் 5 ஆண்டு காலத்திலே 50 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்த 50 கோடி ரூபாய் கிராமப்புரத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய அரிசன மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்விக்குறி.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் பாண்டியாறு—புன்னம் புழா ஆகிய நதிப் பிரச்சினை பற்றி பல வருடமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எழுத்திலே மட்டும் இருந்துவிடாமல் செயல் திட்டத்திலேயும் வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். என்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு நவீன சாயத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கும் அங்கே வாழ்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களின் குறைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கும், அந்த நெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி போன்றவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆசிரியர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி அதிலும் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய குறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையின் மூலம் ஏதாவது நன்மைகளைச் செய்வார்களா என்று ஆசிரியர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், எதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அவர்களது குறைகளைப் போக்குகின்ற வகையில் அவர்களுக்கு கிராமப்புற வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக அரிசனங்கள் பிரச்சினை. அரிசனங்களுக்காக நிலம் கையகப்படுத்துகின்ற வகையில் கடந்த ஆண்டு 10 இலட்சம் ரூபாய் (கோவை) ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த 10 இலட்ச ரூபாயிலே என்னுடைய தொகுதியிலே எத்தனை ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்விக்குறி. அங்கே இருக்கின்ற அரிசன நலத்துறை அதிகாரி தன்னிச்சையாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டுகளை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் வர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து மக்களுடைய கருத்துக்களை ஓரளவுக்காவது கேட்டுத் தெரிந்தால்தான் இந்த உண்மை அவருக்குப் புரியும் என்று மிகத் தெளிவாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 7] [திரு. சொ. ந. பழனிசாமி]

அடுத்து நம்முடைய மாவட்ட கலெக்டர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளை மதிப்பது இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். மக்கள் பிரதிநிதிகள் சில காரியங்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறும் போது அதிகாரிகள் ஆவன செய்ய வாய்க்கா என்பது கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது. இது போன்ற குற்றச்சாட்டுகளுடன் என்னுடைய தொகுதிப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அன்னார் பேரூராட்சி. அவினாசி பேரூராட்சி பகுதிகளில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. திருப்பூர் வழித்தடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற குடிநீர் திட்டத்திலிருந்து அன்னார் பேரூராட்சிக்கும் அவினாசி பேரூராட்சிக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அனந்தகிரி—கருவலூர் நல்லாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கருவலூரில் தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்றையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புகளூரில் இருக்கக்கூடிய கால்நடை மருந்தகத்தை கால்நடை மருத்துவ மனையாக அமைத்துத் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவினாசி யூனியனை இரண்டாகப் பிரிக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீண்ட காலமாக கிடப்பில் போடப் பட்டுள்ள குந்தாகழிவீர்த் திட்டத்தை செயல்படுத்தி ஏராளமான குட்டைகளை நிரப்பி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் மினி பஸ்கள் அதிகமாக விட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் மினி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் அதிகமாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப்புறங்களில் அவர்களது நிலை மிகவும் மோசமான கேவலமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு கூடுதல் சம்பளமும், மற்றும் இதர விஞ்ஞான உபகரணங்களும் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை நல்லமுறையில் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்தபடியாக, கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ள கைதிகள், 10 ஆண்டுகள் நல்லமுறையில் அவர்கள் ஜெயில்களில் நடந்துகொண்டால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒரு சலுகை அளித்து அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

[திரு. சொ. ந. பழனி சாமி] [1979 மார்ச் 7]

மத்திய அரசாணாலும்சரி அல்லது மாநில அரசாணாலும் சரி என் தொகுதியில் ஒரு புதிய தொழிற்சாலை, ரெயில் பெட்டிகள் ரிப்பேர் செய்கிற தொழிற்சாலை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை வைப்பதாக மூதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மறைந்த மாபெரும் தலைவர், ஹரிஜனங்களுக்காக பாடுபட்ட அந்த உத்தமத் தலைவரின் படத்தை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்க வேண்டும் என்ற என் கோரிக்கையை மிகவும் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டபோதிலும் எந்தத் துறையை எடுத்தாலும் 18 சதவிகிதம் என்ற விகிதத்தில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு சலுகைகள் அளித்து பல முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டு இத்துடன் என் வார்த்தைகளை மூடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் உரையின்மீது காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. அதில் குறிப்பாக 10, 15, 20, 25, 30 காசுக்கு விற்கக்கூடிய பொருள்கள் அங்கு கிடைப்பதில்லை. ஏழை மக்கள் ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலை இருப்பதால் குறைந்த விலையில் கடையில் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பணிபுரியக்கூடிய டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள், மற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் குடும்ப பாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போன்று அனைத்துப் பேருந்துகளில் பணிபுரியும் டிரைவர்ஸ், கண்டக்டர்ஸ், மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் குடும்ப பாஸ் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகளாக ரோடுகள் செப்பணிப்படாமல் இருக்கின்றன. பல, இருட்டறைப் பாதைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. பலயிடங்களில் நொடிப் பாதைக்குக்கூட மண் அள்ளிக் கூட போடப் படாத நிலையில் பொதுத் தொண்டு செய்பவர்கள் செல்ல முடியாத நிலை உருவாகியிருக்கிறது. யூனியனில் கேட்டால் பணம் இல்லை, போடமுடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தெரு விளக்குகள் எரிவதில்லை. கிராமங்கள் அதன் காரணமாக இருளில் மூழ்கியிருக்கின்றன. கேட்டால்

1979 மார்ச் 7]

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பணம் எப்போது வரப் போகிறது? கேட்டால் பணம் இல்லாததால் பல்ப் வாங்கிப் போடமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியே பல்ப் வாங்கிப் போட்டாலும் மறுநாள் ப்யூஸாகிவிடுகிறது. ஆகவே, இவ்விஷயத்திலும் அரசாங்கம் உடனடிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-10]

என்னுடைய தொகுதியில் கொசுவப்பட்டி என்ற ஊரில் மது ஒழிப்புக் குழுவில் செயல்பட்ட இளைஞர் காங்கிரஸ் செயலாளர் ஒருவருடைய மாடு, சாணார்பட்டி காவல் நிலையப் பகுதிக்குள்—மது ஒழிப்பு வேலையில் தீவிரம் காட்டியதன் காரணமாக அவருடைய சிந்து மாடு—சுமார் 4,000 ரூபாய் பெறுமான சிந்து மாடுகளை சாராயம் காய்ச்கப்பவர்கள் விஷம் வைத்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். இப்படிக்காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தால் எப்படிப் பொதுமக்கள் மது ஒழிப்பிற்கு ஊக்கம் தருவார்கள்?

முக்கியமாக ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உதவிகள் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகள் விவசாயப் பேரணி நடத்துவதை நாம் பார்க்கிறோம். பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போய்விடும். விவசாயிகளுடைய விஷயத்தில் முக்கியக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலையைக் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். அதோடு கட்டுப்படியான விலை நிர்ணயம் செய்வதோடு, அரசே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

குடும்பநலத் திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்களுக்குப் பல உத்தரவுகள் போடப்படுகின்றன. இதனால் குழந்தைகளுக்குக் கல்விகற்பிக்கப்படும் நிலை மோசமான நிலையில் உள்ளது. ஏழை எளிய மக்கள்தான் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்களை விட்டுவிட்டு, இதற்கென்று தனியாகக் கமிட்டி ஒன்று அமைக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களை இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு வேலையில் இருந்து எடுத்து விட வேண்டும். இதற்கென்று தனியாக குடும்பநலத்துறை படை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அரிசனங்கள், பின்தங்கிய மக்கள் இவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இப்போது தனியாக அவர்சனங்குக் கட்டப்படுகிற வீடுகள் இரண்டு மூன்று வருடங்களில் விழுந்து விடுகின்றன. இதன் காரணமாக இன்றைக்கு அந்த மக்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியாரிடம் இந்த வீடு

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

[1979 மார்ச் 7]

களைக் கட்டுவதற்கு வேலை கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு அரசே பொறுப்பேற்று கட்டிக் கொடுத்தால், வீடுகள் கெட்டியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையில், பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. மத்திய அரசு பல திட்டங்களைப் போட்டு வந்தாலும், மாநில அரசின் திட்டங்கள் எதையும் காணவில்லை. ஆகவே, உலக வங்கியின் உதவியுடன் மாநில அரசு பல பாசனத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப்பற்றியும் இந்த உரையில் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. ஏழை எளிய மக்களின் கல்வி உயர வேண்டும். விவசாய மக்கள் மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்றால் கல்வி மிகவும் முக்கியம். பெரும் தலைவர் காமராஜ் காலத்தில் கல்விக்கூடங்கள் ஏற்பட்டன. சீருடை, இலவச உணவு இவையெல்லாம் கிராமந்தோறும் கொடுக்கப்பட்டன. அது மட்டுமல்ல, இப்போது படித்தவர்களிடையேயும், படிக்காதவர்களிடையேயும் வேலையில்லாதோர் அனேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை எப்படி பண்ண முடியும்? அது மட்டுமல்ல, அய்ந்தாறு மைல்களுக்குள் வேலை செய்கின்ற இடம் இருந்தால் ஏதாவது போய் வேலை செய்வார்கள். தேவைப்பட்டால் அந்தந்த யூனியன் எல்லைக்குள் வேலை இருந்தாலும் போய் வேலை செய்வார்கள். பத்து மைல், பதினைந்து மைல் என்றிருந்தாலும் லாரியில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய் வேலை கொடுக்க முடியுமா? இப்படி வேலை செய்கிறவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் சம்பளம் என்பது போதுமா என்பதையும், படித்தவர்களுக்கும் படிக்காதவர்களுக்கும் இது நல்லதாக இருக்குமா என்பதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நத்தத்தை சப் தாலுகாவாக இருப்பதை மாற்றி தாலுக்காவாக ஆக்க வேண்டும். நத்தத்திலிருந்து மேலூருக்கு 80 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கிறது. பிள்ளையார் நத்தத்திலிருந்து மதுரையும் 80 கிலோ மீட்டர். மேற்படி திண்டுக்கல்லுக்கும் 80 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது. ஆகவே நத்தம் தாலுகாவாக இருக்க வேண்டும். மேலும் நத்தத்தில் ஒரு நீதிமன்றம் முன்சிப் கோர்ட் அமைக்க வேண்டும். மேலும் நத்தத்தில் உள்ள ஹெல்த் சென்டரை செந்துறைக்கு மாற்றி, நத்தத்தில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு ஆசுபத்திரி கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 7]

***திரு. வீ. சின்னைய்யா :** மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த 1979-80 ஆம் ஆண்டு, நல்ல காலம் பிறந்தது, நல்ல காலம் பிறந்தது என்று ஏழை எளிய மக்கள் எண்ணி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக ஆக்காமல், தர்மபுரி மாவட்டத்தையும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும் வறட்சி மாவட்டங்களாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே புதுக்கோட்டையிலே உள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் வறட்சியாலும், வறுமையாலும் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இந்த மக்களுக்கு இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற இரண்டாண்டுகளாக, இந்த ஆட்சியினுடைய நல்ல காலமோ, என்னமோ தெரியவில்லை, பஞ்சத்தால் அண்டையிலுள்ள தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் கூட்டம் கூட்டமாக, குடும்பம் குடும்பமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம், இன்றைக்கு ஆண்டவன் புண்ணியத்தால் நல்ல முறையிலே பயிர் செய்து, நல்ல விவசாயம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் உதவியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில், இந்த அரசுக்குப் பல சோதனைகள் ஏற்பட்டாலும், மக்களுக்குப் பல சாதனைகள் செய்து, என்னுடைய புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே 50 ஆண்டுகளாக வெட்டப்படாத குளங்கள், ஏரிகள், அனைத்துமே வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. குளத்தினுடைய மடைகள் எல்லாம் மராமத்து பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மேடு, பள்ளங்களிலே கட்டை வண்டிகள் போகக்கூடிய இடங்களிலே எல்லாம் இப்போது மினி பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, நாம் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே எடுத்துக் கொண்டால், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே 60—40 என்ற முறையைக் கையாண்டார்கள். அன்றைக்கு 60—40 என்ற வகையில் வாரத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே 15 ஸ்டாண்டிங் ஏக்கராகக் குறைத்தார்கள். ஆனால், இப்போது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு உண்மையிலேயே 75—25 என்று வாரத்தைக் கொண்டு வந்தது உண்மையிலேயே புரட்சிகரமான காரியம். இதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதைப் போல் இன்னும் ஏழை விவசாயிகளுக்காக நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று தமிழ்நாட்டிலே உள்ள

[திரு. வீ. சின்னையா]

[1979 மார்ச் 7]

உழவர்கள் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். நிலச் சுவாந்தார்களிடமிருந்து பெரும்பாலான நிலத்தைப் பெறும்போது, அவர்களுக்கும் நியாயமான விலையை இந்த அரசு நிர்ணயித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி நிலங்களை எடுக்கும்போது, அந்த நிலங்களிலே யார் யார் பயிர் செய்துகொண்டு வந்தார்களோ, அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து, அவர்களுக்குக் கடன் வசதியும் செய்து கொடுத்து, 10 ஆண்டுகளில் அல்லது 15 ஆண்டுகளில் அதைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கான வசதிகளை இந்த அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையிலே இந்த அரசு காலத்தில் விவசாயத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பெரும்பாலான விவசாயிகள் எப்போது வானம் பொழியும், எப்போது விதை விதைக்கலாம், எப்போது நடவு நடலாம், எப்போது கதிர் அறுக்கலாம் என்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்ற மாவட்டங்களில் நிலைமை அப்படியில்லை. அங்கேயெல்லாம் அணைக்கட்டுக்கள் இருக்கின்றன. கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. வைகை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. காவேரி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், புதுக்கோட்டையோ பாலையனமாக இருக்கிறது. இங்கே சில இடங்களில் காட்டாறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, எங்கே எல்லாம் காட்டாறுகள் ஓடுகின்றனவோ அங்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டி, பல குளங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்தால், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களிலே விவசாயம் செய்ய முடியும். அதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இவர்களால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்குச் சரியான, நியாயமான விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், இரண்டாண்டுகளாக, நல்ல வகையிலே மழை பெய்தும், பயிரிட்டு இருந்தாலும், அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடையாது. அவர்களுக்குக் கடன் தொல்லைகள் வேறு. ஏற்கெனவே அவர்கள் தலையிலே இருக்கின்ற கடன் சுமை, கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக வாங்கியுள்ள கடன், நில வள வங்கி மூலமாக வாங்கியுள்ள கடன், தனியார்களிடத்திலே வாங்கியுள்ள கடன் என்றெல்லாம் அவர்கள் பெரும் கவலைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், காலம் பொய்த்து மழை பெய்த காரணத்தால், அவர்கள் அப்படி விதைத்ததாலே, ஒரு ஏக்கருக்கு 4 அல்லது 6 மூட்டைகளே வெள்ளாமை வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு இக்கட்டான நிலைமைக்கு இன்றைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 7] [திரு. வீ. சின்னையா]

[பிற்பகல் 1-20]

அவர்களுக்கு இந்த அரசு கடன் சுமையிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டின் கால்நடையைப் பெருக்குவதற்காக வெளி நாடுகளில் இருந்தும் அண்டை மாநிலங்களிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்து வருவதாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இது நல்ல முறையாகும். ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் கால்நடைகள் அனைத்தும் கேரளாவுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரக்கணக்கான மாடுகள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே அவற்றை இறைச்சியாக்கி பதப்படுத்தி வெளியே அனுப்புகிறார்கள். இந்தக் கால்நடைகளுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். இதன் காரணமாக ஏழை எளிய விவசாயிகள் அதிக விலை கொடுத்து விவசாய வேலைகளுக்கு மாடு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த நாட்டின் நலனை மனதில் கொண்டு நசுக்கப்பட்ட மக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள், பிற்போக்கான மக்கள், வாழ்வில் ஒளிமயம் ஏற்படும் வகையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் இதை வரவேற்று பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குப் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். காபி எனட்டில் புது மந்திரிகள் போடமாட்டேன் என்று. முசிறிப் புத்தன் இப்போது காபினெட் மந்திரியா? கடந்த ஒன்றரை மணி நேரமாக அவர் முன் வரிசையிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

*திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இடம் பெறும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வெறும் வார்த்தை அலங்காரத்தால் இருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளின் பாதுகாப்பான செயல் திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. தமிழகத்தில் உற்பத்தித் திறன் பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால் நல்ல பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் கட்டி செயல்பட்டாலொழிய விவசாயிகள் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாது. இதைக் குறித்து பட்ஜெட் உரையில் ஒன்றும் இடம் பெறவில்லை.

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1979 மார்ச் 7]

பல முறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்தில் தொகுதிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அனைத்து மெம்பர்களும் பெரிய அணைத் திட்டங்கள் ஏற்படாவிட்டாலும் கூட, நடுத்தர அணைத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தினால்தான் விவசாயிகள் வாழமுடியும் என்று கூறியும் கூட அவை பட்ஜெட்டில் இடம் பெறாதது குறித்து வேதனை அடைகிறேன்.

கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் என்ற அடிப்படையில் தினக்கூலி 3 ரூபாய் என்று கொடுப்பதாகவும், வேலை கிடைக்காதவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது கோதுமை அல்லது அரிசி கொடுப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள். முன்பு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் திட்டம் என்ற பெயரில் காய்கறிகள், மசாலா சாமான்கள் ஆகியவற்றை சைக்கிள் மூலம் கொடுக்கும் திட்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதுபோல இப்போது செய்வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க முடியுமா என்பதில் ஐயம் ஏற்படுகிறது.

ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கும் தேங்காய்க்கும் தீப்பெட்டிக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் வேதனை அடைகிறார்கள். இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஏற்பட்ட அரசு என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் இப்படி ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி மறு பரிசீலனை செய்து அந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு முன்பு பணையேறும் தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்யும்போது கீழே விழுந்து மரணம் அடைந்துவிட்டால், 5,000 ரூபாய் அந்தக் குடும்பத்திற்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளில் பணையேறும் தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்யும்போது கீழே விழுந்து இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது மனைவிமார்கள் பல முறை அரசுத் துறைகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்தும் நேரடியாக அணுகியும் அவர்களுக்கு அந்தத் தொகை கிடைக்கவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அரசிடமிருந்து சரியான பதில் வரவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். சமீபத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பணையேறும் தொழிலாளி தொழில் செய்யும்போது கீழே விழுந்து மரணமடைந்த பிறகு அவருடைய மனைவி சம்பந்தப்பட்ட கிராம அதிகாரியிடம் இது பற்றிக் கேட்கிற நேரத்தில் 500 ரூபாய் லஞ்சம் கேட்கிறார் அந்த கிராம அதிகாரி. இப்படிப்பட்ட ஊழல்களைப் போக்கி கீழே விழுந்து மரணமடைந்தார் என்ற மருத்துவர் சான்றிதழை வைத்துக் கொண்டு உடனடியாக 5,000 ரூபாய் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 7] [திரு. மு. ஜான் வினசென்ட்]

அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்கு 'அட்டா' பிடித்தம் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் அதனால் அடிக்கடி சென்னைக்கு வந்து அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத் தொழிலாளர்களுக்கும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து அலையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் அரசு போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உடனடியாக 'அட்டா' பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

கிராமங்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு கிராம ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி, மருத்துவப்படி ஆகியவை கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அவைகள் எல்லாம் இந்த பட்டுஜெட்டிலே வரும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். இந்த பட்டுஜெட்டிலே அவைகள் இடம் பெறாதது வருந்தத்தக்கது. இந்த பட்டுஜெட் ஆசிரியர்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மிகுந்த ஏமாற்றம் அளிக்கிறது.

அரிசன மக்களுக்கு இலவசமாக வீடுகள் கட்டித்தரும் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என் தொகுதியிலுள்ள அரிசன மக்களுக்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான வீட்டு மனையோ வீடோ கட்டித் தரவில்லை. அந்தத் திட்டமே அங்கே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். சென்ற பட்டுஜெட்டிலே அரிசன மக்களுக்குக் கூடுதல் சலுகைகள் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், அவைகள் நடைமுறையில் அளிக்கப்படுவதில்லை. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அரிஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பும் வேண்டும்.

முதியோர்களுக்கு உதவியைத் தொகை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். பொங்கல் நேரத்திலே அவர்களுக்கு வேட்டி, புடவை அளிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதிகாரிகள் சரியான முறையைக் கடைப்பிடிக்காத காரணத்தாலோ அல்லது அரசு சரியாகப் பணம் ஒதுக்கவில்லையோ தெரியவில்லை, பல சலுகைகள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை பட்டுஜெட்டிலே கூறுவது மாத்திரம் போதாது, அமைச்சர்களும் மேல்மட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகளும் கீழ்மட்டத்திலே உள்ளவர்கள் சரியாகக் கவனித்து அவைகள் மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதையும் கண்காணிக்க வேண்டும்.

இப்போது யூனியன் சாலைகள், கிராமச் சாலைகள் எல்லாம் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. பாலம் கட்ட வேண்டிய இடங்களில் பாலங்களைக் கட்ட பொதுப் பணித் துறை உத்தரவிடுவதற்குக் காலதாமதமாகிறது. பொதுப் பணித்-

[திரு. மு. ஜான் வினசென்ட்]

[1979 மார்ச் 7]

துறையால் கட்டப்பட வேண்டிய பாலங்கள் கட்டாததால் என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள மணிமுத்தாறு தண்ணீர் அநேக இடங்களிலே அடிக்கடி சாலைகளைப் பாழடித்து இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், முணைஞ்சிப் பட்டி—சோமநாதபுரம் சாலையிலே ஒரு பாலம் இருக்கிறது, அது இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அதைப் போன்றே பதைக்கம்—பாப்பாங்குளம் சாலைப் பாலமும் இருக்கிறது, வ. விஜய நாதாயணம் To வி. அச்சம்பாடு ரோடு இவைகளையெல்லாம் உடனடியாகக் கட்டித்தர பொதுப்பணித் துறை வேகமாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வனப் பாதுகாப்பிற்காகக் கணிசமான தொலைதொலை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே களக்காடு என்ற இடத்திலே மிருகங்களைப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே விவசாயிகள் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் ஆடுமாடுகள் ஏராளமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளுக்குத் தேவையான மேய்ச்சல் இடம் அங்கே இல்லாத காரணத்தால் அந்த இடத்திற்கு ஆடுகளும் மாடுகளும் செல்கின்றன. அப்போது வன இலாகாவின் மாடுகளை அடைத்து விடுகிறார்கள். இதனால் அந்த விவசாயிகள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்குத் தேவையான இடங்களை அரசு ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய பஸ் ரூட்களைப் பற்றி இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போதுமான அளவிற்குப் புதிய இடங்களுக்கு மினி பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒரு மைல் தூரம் நடந்து செல்கின்ற எந்தக் கிராமமாக இருந்தாலும்கூட அந்த இடங்களுக்குப் பஸ்கள் விடப்படுமென்று சொன்னார்கள். மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாக இருக்கக்கூடிய என்னுடைய நாங்குனேரி தொகுதியில் பல கிராமங்களில் பஸ் வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன, அந்த இடங்களுக்கு உடனடியாக மினி பஸ்கள் விடுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நெல்லை, அம்பாசமுத்திரம், தென்காசி ஆகிய டவுன் பஞ்சாயத்துக்களை டவுன்களாக அறிவித்து அங்கே இருந்து 26 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்கு டவுன் பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. நெல்லை மாவட்டத்தில் அதைப் போன்ற வள்ளியூர், சாத்தான்குளம் ஆகிய டவுன் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை டவுன்களாக அறிவித்து அவைகளிலிருந்து இதர ஊர்களுக்கு டவுன்பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 7] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

அடுத்து, நாங்குனேரி டவுனிலே தொழுநோய் அரசு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அங்கே மருந்துகள் இல்லை. கட்டிடங்கள் இல்லை, யூரினல் இல்லை, கழிப்பிட வசதி இல்லை, தளவாட வசதி இல்லை. குடிநீர் வசதியில்லை, வெளியே அலைவதற்கான ஜப்புகள் இல்லை, தொழுநோய் மருத்துவ மனை இருக்கிறது என்று விளம்பரம் செய்துவிட்டுத் தொழுநோய் உள்ளவர்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லாத வகையில் உள்ள குறைபாட்டைப் போக்கி அவர்களைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மருத்துவர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

கூடுதலாகக் கால்நடை மருத்துவ மனைகளைக் கொடுப்பது பற்றி இருக்கின்ற அறிவிப்பைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சில இடங்களில் ஏற்கனவே சப்-செண்டர்கள் போடப்பட்டிருந்து பிறகு அவைகள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன, மருத்துவர்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்ட அகற்றிய இடங்களுக்கு உடனடியாக மீண்டும் சப்-செண்டர்களை அமைத்து, மருத்துவர்களையும் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இருநூறு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமித்தது பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், யூனியன் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயிற்சியளிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பள்ளியிறுதி ஆண்டில் விளையாட்டுப் போட்டி நடக்கும் நேரத்தில் 25 ரூபாய்தான் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தலைமையாசிரியர்கள், மற்ற அனைத்து ஆசிரியர்கள் கஷ்டப்பட்டு நன்கொடை வசூல் செய்கின்றார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.